СУБОТА, 29 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ № 250 (4250)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

З НОВИМ РОКОМ!

Особливий і магічний для кожного час

Вітання Голови Верховної Ради України Арсенія ЯЦЕНЮКА З Новорічними та Різдвяними святами

Дорогі співвітчизники!

Всі ми в очікуванні святкової пори — Новорічних та Різдвяних свят. Це особливий і магічний для кожного з нас час — спогади Різдва з дитинства, теплі зустрічі з рідними і близькими, коляда, Святвечір.

Прощаючись із 2007 роком, подякуємо йому й одне одному за все, що вдалося. Ми ще раз переконалися: мир і добробут несуть не політичні пристрасті, а державна мудрість і здоровий глузд.

Нам під силу зробити в наступному році помітні кроки до поліпшення життя всіх і кожного. Особливої турботи потребують молоде і старше покоління. В ці передсвяткові хвилини не забуваймо про своїх рідних, близьких, тих, хто живе і працює поруч і хто потребує допомоги. В їхніх очах добро, любов і надія. Тож давайте зробимо все, щоб ці надії здійснилися.

Бажаю кожній українській родині Божого благословення і здоров'я. Любові і радості!

Веселого Різдва! Щедрих колядок! Смачної куті! Здійснення мрій і бажань.

Нехай 2008 рік стане щасливим для кожного громадянина нашої держави. Нехай в усіх оселях буде тепло і затишно.

Веселих Вам свят! Христос Рождається!

Відкрийте «зірку року»

Газета «Голос України» вдячна вам, читачі, за активну громадську позицію і участь у голосуванні «Зірка року». Хоча минуло не так уже й багато часу (лише два тижні), на адресу редакції надійшли сотні листів із заповненими анкетами. Обрані вами люди стали «зірками» нашого новорічного номера.

Хоча не обійшлося й без курйозів. Приміром, Юлія Тимошенко претендувала одразу на три номінації: Політик року, Бізнесмен року та... Актор року. В останній мало не здобула перемогу. А от Віктору Ющенку в нашому опитуванні головним конкурентом був колега по «НУ—НС», нинішній Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк. Чи не найбільше номінантів назбиралося на звання Письменник року — у списку значиться багато регіональних авторів, а це означає, що ви, шановні читачі, цікавитеся літературою рідного краю. Щоправда, у номінації Спортсмен року сумнівів не було — чи не з самого початку стало зрозуміло, що Володимир Кличко поза конкуренцією. Майже так само Рінат Ахметов лідирував серед бізнесменів. Богдан Ступка лише на два голоси випередив Богдана Бенюка. А от те, що Журналістом року ви обрали оглядача саме нашого видання, підтверджує: ви чуєте наш «Голос». За це вам глибока подяка.

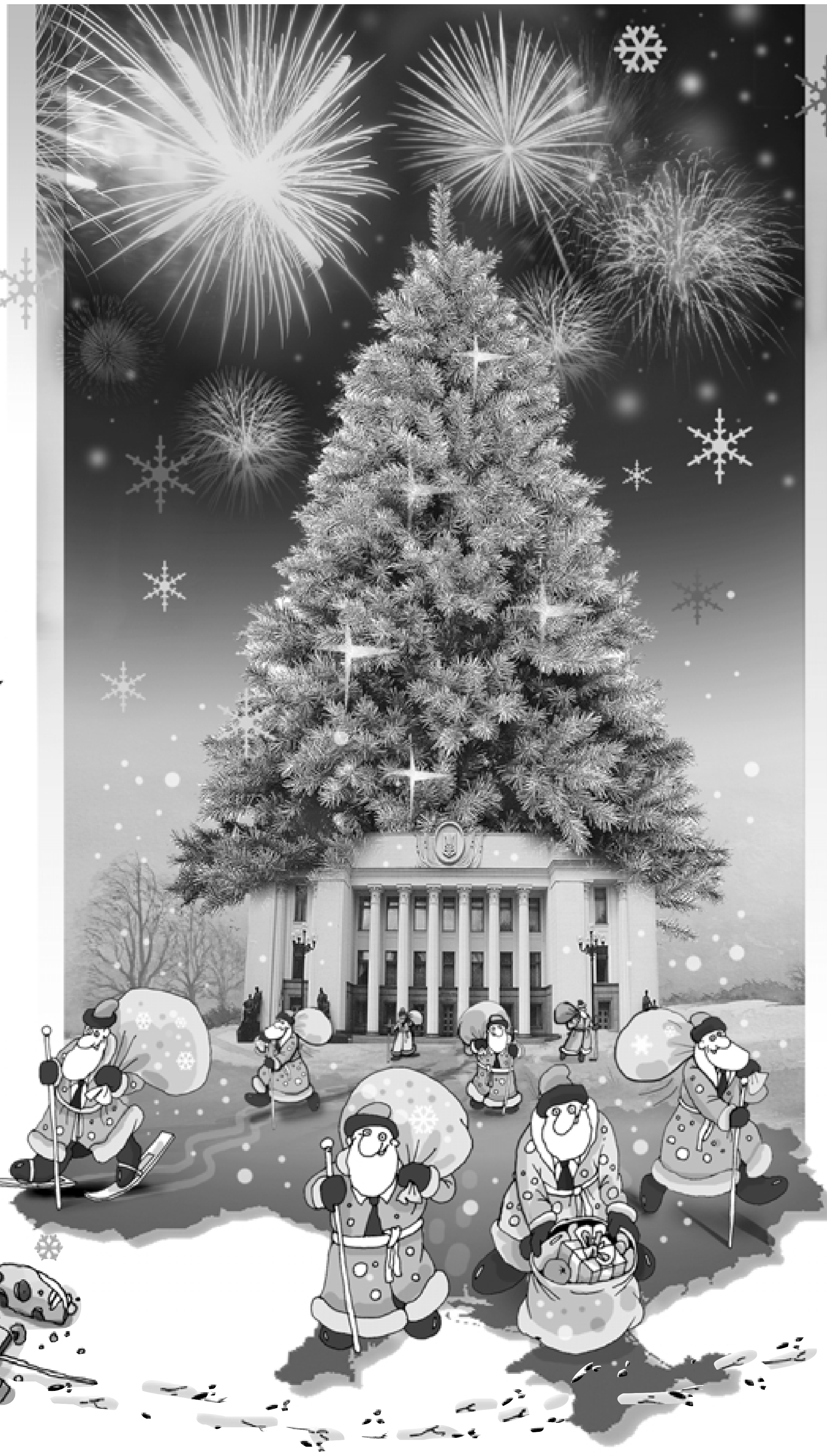
■ УВАГА — КОНКУРС!

Розшукуємо талісман — 2008!

Особливі прикмети: маленька, шустра, має смак до сиру, чотири лапки і вусики. Загубилася на сторінках «Голосу України».

Надсилайте листи з позначкою «конкурс» на адресу редакції із точними даними про місце перебування підозрюваної. Хто першим знайде втікачку, гарантовано отримає у подарунок цифровий диктофон!

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ми різні, але ми єдині

Вітання з нагоди Нового року

Дорогий український народе!

Від щирого серця вітаю кожного жителя України із Новим, 2008-м, роком.

Рік, що минув, був нелегким і дуже насиченим як беззаперечними здобутками, так і уроками, які необхідно вивчити. Україна гідно витримала іспит демократією. Було перегорнуто трагічні сторінки нашої історії заради світлого й радісного майбутнього.

Переконаний, що з новим парламентом і новим урядом у нас є все для того, щоб наступний рік приніс успіхи і досягнення в усіх сферах.

Завдання, що стоять перед нашою державою, потребують порозуміння, злагоди й довіри в суспільстві. Ми різні, але ми єдині, всіх нас єднає Україна.

Нехай наступний рік повниться політичною стабільністю, економічним прогресом, значним просуванням на шляху нашого повернення до Європи.

Бажаю кожному з нас оптимізму, віри у власні сили і в Україну, міцного здоров'я й родинного затишку.

Гарного вам святкового настрою, щастя і радості.

Президент України
Віктор ЮЩЕНКО.

■ У НОМЕР

Національні пріоритети в інтерактивному спілкуванні

Прийняття нової редакції Основного Закону — одне з найнагальніших питань, яке має вирішити Україна. Таку думку висловив Президент Віктор Ющенко у столичному Українському домі під час підсумкової прес-конференції «Національні пріоритети», яка відбувалася у стилі інтерактивного спілкування (працювали телемости зі Львовом, Полтавою, Донецьком, Сімферополем, транслювався прямий ефір на трьох загальнонаціональних каналах, велося пряме спілкування із користувачами Інтернету). А редагуванням Конституції, наголосив глава держави, мають займатися не парламентарії, а спеціально сформована Національна конституційна рада, до складу якої увійдуть фахівці з юриспруденції, громадські діячі, політики. Після їхнього опрацювання народні депутати ухвалять зміни, і лише на загальнонаціональному референдумі можна буде прийняти нову Конституцію.

Відповідаючи на запитання про позачергові вибори до місцевих органів влади, Віктор Ющенко наголосив, що дострокові вибори до Верховної Ради стали можливі тільки завдяки неухильному дотриманню букви закону. Саме тому вдалося сформувати демократичну коаліцію і прийти до політичної стабільності в державі. Тож у питанні виборів на місцях Президент порадив так само керуватися виключно законом. І якщо з правової точки зору ситуація на місцевому рівні потребуватиме дострокових виборів, він пообіцяв підтримати таку ініціативу.

До компетенції органів місцевого самоврядування Віктор Ющенко також відніс проблему забезпечення житлом молодих родин. Він повідомив, що у проекті бюджету на цю потребу виділено три мільярди гривень. Однак навіть якби сума була вдвічі більша, це не покращить ситуації, бо безплатне житло отримають клерки щонайменше двох десятків відомств. Глава держави бачить такий вихід: місцева влада виділяє безплатну землю на соціальне будівництво, держава фінансує лише третину витрат, тоді сім'я із загальним доходом 1600 гривень на місяць протягом 20 років зможе виплачувати решту суми за нове помешкання.

Коментуючи призначення Раїси Богатирьової на посаду секретаря РНБО, Віктор Ющенко запевнив, що «можливо, це одна з ряду осіб, які давно відмовилися від хвороби регіоналізму». За це він «шанує її позицію, як і багатьох людей із Партії регіонів, які мають досить конструктивну позицію».

Надія СМІЯН.

Олімпійський комітет вважає Безсонову кращою

Абсолютна чемпіонка світу з художньої гімнастики Ганна Безсонова — краща спортсменка України 2007 року. Такою її визнав Національний олімпійський комітет України. Відповідно, кращим тренером року стала дворазова чемпіонка світу з художньої гімнастики Ірина Дерюгіна.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Головний фінансовий документ не може мати кольорів

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 28 грудня

Сесія ухвалила проект державного бюджету на 2008 рік у першому читанні.

Перед голосуванням за проект держбюджету Голова Верховної Ради висловив власну точку зору стосовно бюджетного процесу. По-перше, за його словами, головний фінансовий документ на наступний рік не може мати кольорів. По-друге, хороших бюджетів не буває, тим паче таких, які готуються у надзвичайно стислий термін. Потретє, прийняття документа є винятково технічним елементом. Крім того, Арсеній Яценюк наголосив: він наполягатиме, щоб у прикінцевих положеннях закону про державний бюджет на 2008 рік було в обов'язковому порядку зазначено, що уряд має подати програму своїх дій, державну програму про соціально-економічний розвиток, а також у березні наступного року подати до парламенту нову редакцію головного фінансового документа.

Після цього він оголосив годинну перерву для продовження засідання бюджетного комітету під головуванням погоджувальної ради. Щоправда, цього часу фракціям КПУ та ПР забракло, щоб визначитися, чи голосуватимуть вони за документ у першому читанні. На їх прохання перерву було продовжено ще на півгодини. Тож парламент вирішив продовжити ранкове засідання доти, поки не ухвалять рішення щодо прийняття проекту закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік» у першому читанні.

На початку ранкового засідання парламентарії ухвалили низку постанов про призначення позачергових виборів сільських, селищних і міських голів та затвердили календарний план роботи сесії на січень 2008 року, внесений Регламентним комітетом.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На лобістських програмах поставлено хрест

Вечірнє засідання 27 грудня

Верховна Рада ухвалила постанову про прийняття до розгляду проекту закону про державний бюджет на 2008 рік. Обговорення було бурхливим, адже до нього долучилися представники всіх фракцій, а проголосували за рішення 410 депутатів.

Міністр фінансів Віктор Пинзеник, представляючи урядовий проект державного кошторису, наголосив, що його неприйняття призведе до серйозних наслідків: не зможуть підвищити мінімальну зарплату та пенсію, затвердити місцеві бюджети. Головний фінансист країни повідомив, що держава вступає у новий рік з дефіцитом у 105 млрд. грн., або 12 відсотків ВВП.

У запитаннях депутатів до урядовців лунала тривога, зокрема, стосовно того, що в проекті бюджету закладено застарілі соціальні показники, які грунтувалися на рівні інфляції за травень (у 7,7%), після чого стався різкий стрибок цін. Проте В. Пинзеник пообіцяв, що всі показники буде переглянуто вже після Нового року під час внесення відповідних змін до державного кошторису.

Бюджетний комітет Верховної Ради розглядав проект основного фінансового плану держави також у цейтноті. За словами голови комітету Миколи Деркача (Блок Литвина), на момент початку засідання жоден із членів комітету не мав змоги сповна ознайомитися з законопроектом. Серед зауважень профільного парламентського комітету передусім було те, що законом про держбюджет не можуть вноситися зміни до податкового законодавства — адже це має відбуватися через окремі законопроекти. До того ж, одночасно з проектом бюджету до Верховної Ради повинна подаватися державна програма економічного і соціального розвитку на наступний рік, чого зроблено не було. Проте Бюджетний комітет погодився з думкою, що країна не може вступати у новий рік без фінансового плану, і рекомендував ухвалити розроблений урядом законопроект у першому читанні.

Обговорення відбувалося за скороченою процедурою. У виступах від фракцій представники коаліції підтримували поданий урядом законопроект, а представники меншості не скупилися на критику.

Після перерви, під час якої відбулося засідання погоджувальної ради, було вирішено перенести голосування в першому читанні на наступний день, а обговорений законопроект узяти до розгляду.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Працювати на перспективу, а не на короткий результат

Ми завжди стоятимемо на боці людей. Не звертаючи уваги на те, що нас постійно хочуть прислонити до якоїсь однієї з політичних сторін. Ми хочемо бути незалежними. Про це заявив лідер однойменного блоку Володимир Литвин на зустрічі з міністром закордонних справ Словацької Республіки Яном Кубішем.

Знайомлячи гостя з політичною ситуацією в країні, Володимир Литвин зауважив: уперше з 2004 року вся влада належить одному політичному табору — помаранчевим. Таким чином, є всі необхідні умови для реалізації ідеалів Майдану. В цьому є і великий плюс, і великий мінус. Мінус, на думку Володимира Литвина, в тому, що одна частина України, яку представляє правляча коаліція, будуватиме всю країну. І місія Президента — знайти засоби консолідації політичної еліти та суспільства, зробити так, щоб не нав'язувалися рішення, які неоднозначно сприймаються в суспільстві.

Проблема, за словами лідера парламентської фракції, полягає й у тому, як привернути увагу влади до вирішення економічних питань. Ніхто, на його думку, не хоче працювати на перспективу, всі налаштовані на короткий результат: «Думають, вирішимо проблему президентських виборів, а потім вже почнемо працювати». Тому очікувати якихось стратегічних проривів у розвитку країни, за словами Володимира Литвина, на жаль, дуже важко.

Крім того, сторони обговорили питання підготовки та прийняття бюджету на наступний рік, а також українсько-російські відносини. Українська сторона, за словами Володимира Литвина, вже розуміє, що ніяких преференцій від російської очікувати не варто. Ціна на газ зростає. «Думаю, коли Україна буде купувати російський газ за європейськими цінами, тоді можна буде казати, що вона повністю незалежна держава», — сказав він.

Суд уже не боїться тиску. Артеріального

Хто відстежує перебіг судового процесу у «справі Гонгадзе», не міг не помітити, що на його кволий темп впливав стан здоров'я одного із підсудних — Миколи Протасова. То «аритмію» в засіданнях спричиняв його підвищений артеріальний тиск, то біль у суглобах змушував шкутильгати хід слухань. Врешті-решт суд вирішив провести комплексну судово-медичну та психолого-психіатричну експертизи Протасову, а заразом, на той випадок, якщо решта підсудних нарікатимуть на нервове виснаження, психологічну експертизу Костенку й Поповичу. І ось нарешті судові медики визнали хронічно хворого гіпертоніка Миколу Протасова... здоровим.

Як повідомила журналістам представник Мирослави Гонгадзе Валентина Теличенко, «здоров'я Протасова в рамках вікової норми. Це означає, що в усіх з віком болять ноги, гіпертонія і так далі. Але нічого страшного...» Лихо — в іншому. 9 січня виповнюється два роки розгляду справи про виконавців убивства Георгія в Апеляційному суді Києва. Про покарання замовників злочину поки що взагалі не йдеться. Можна собі уявити, який букет діагнозів «прикрасить» суд, якщо такого процесу ми колись дочекаємося.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Смерть Беназір Бхутто спричинить нові конфлікти?

У четвер увечері терорист-смертник скоїв напад на лідера пакистанської опозиції Беназір Бхутто. У результаті теракту загинуло 26 осіб, 90 поранено. Беназір Бхутто померла на операційному столі. Вона дістала вогнепальні поранення в шию і груди, а також у голову від осколків вибухового пристрою. Лікарі головної лікарні міста Равалпінді протягом години намагалися врятувати Бхутто, але поранення в шию виявилося несумісним з життям, **передає УНІАН.**

Беназір Бхутто, чиє ім'я перекладається як «незрівнянна», було 54 роки. Вісімдесят восьмого вона стала першою жінкою прем'єр-міністром у мусульманській країні. Прибічники схилялися перед її незламністю, політичні вороги казали, що заради влади вона готова на все. Міжнародна терористична організація «Аль-Каїда» взяла на себе відповідальність за вбивство лідера пакистанської опозиції. Водночас через смерть Бхутто у Пакистані дестабілізувалася ситуація: збройні сили переведено у стан посиленої бойової готовності, влада остерігається нових терактів, а прихильники політика погрожують помститися. Президент Пакистану оголосив триденну жалобу по усій країні.

«А всім нам вкупі на землі єдиномисліє подай і братолюбіє пошли»

Із цих слів Тараса Шевченка на першій полосі розпочав свою історію часопис Верховної Ради «Голос України». Перший номер парламентської газети вийшов у світ першого січня 1991 року. Передвісник Незалежності й незалежної української преси мужнів і дорослішав разом із молодою державою. З чого ж усе розпочиналося? Звісно, з безсонних ночей та келиха шампанського.

Віталій СУДДЯ, заступник головного редактора:

— Коли задумувалося видання «Голосу України», на той час взагалі не було жодного періодичного видання, яке висвітлювало б діяльність Верховної Ради, і ця газета мала докорінно відрізнятися від партійних та відомчих видань. Назву «Голос України» придумав народний депутат Дмитро Павличко, котрий входив до «Народної ради». Хоча більшість у тодішньому парламенті становила «група 239», яка представляла точку зору Компартії України, і якщо і мислили про незалежну Україну, то лише у складі Радянського Союзу.

Колектив редакції підбирався досить швидко, на перше грудня 1990 року вже було сформовано «ядро» редакції — керівництво, секретаріат плюс деякі оглядачі. У мене вдома зберігається перший номер газети — пробитий корком від шампанського. 31 грудня ми чекали в редакції сигнального номера до вечора, і як тільки принесли свіжу газету, «окропили» її шампанським.

Сформувалося певне ядро колективу, почали придумувати рубрики, суперрубрики, як усе втілювати в макети. Серед новацій був формат А3, на той час більш європейського типу, який легше читати. Хотілося погратися кольорами, але тогочасні можливості друкарні давали лише дві фарби — чорну й зелену.

Перші номери газети відрізнялися від інших передусім першою сторінкою — величезний фотоблок, анонси й новини. Дискусійним питанням була «шапка» газети. Спочатку буква «У» в «Голосі України» нагадувала тризуб, але деяким депутатам із групи «239» вона навіть нагадувала елемент свастики або символіку ОУН-УПА. І під певним тиском депутатів із 17 січня в назві газети з'явилася інша буква «У», хоча тоді до редакції почали надходити листи від читачів, переважно із Західної України, на захист старої «шапки».

Цензури у тому вигляді, як за радянських часів, — коли в друкарні сидів цензор і вичитував матеріали від першої до останньої сторінки, — не було. Можливо, десь він і був, той цензор, але з самого початку ми друкували гострі матеріали, які відрізнялися від висвітлення тих самих тем в інших газетах.

Виникла навіть така парадоксальна ситуація: газету ще ніхто не бачив в очі, а вже є 132 тисячі передплатників. Настільки люди втомилися від брехні й хотіли почути правду. І це був шалений аванс. Наступного року в нас був тираж за 200 тисяч, на 1993 рік — 800 тисяч. Якби ми не виправдали сподівань читачів, ми їх втратили б. Багато тем порушували першими — скажімо, про загублене літературне покоління, правду про голодомор 1933 року, Чорнобиль. І ще до виходу першого номера газети, до редакції уже надходили листи читачів, котрі також активно долучилися до дискусії, яким має бути видання, і редколегія прислухалася до їхніх побажань.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, спортивний оглядач:

— Ми розпочали готувати газету ще в 1990 році, за декілька місяців до виходу першого номера формувалася редакція, команда. В основному збирали журналістську еліту — з газет «Радянська Україна», «Молода гвардія». Усе тоді переживалося яскраво, у той дуже романтичний період. Верховна Рада, незважаючи на те, що там було зібрано не лише патріотичні сили, але до неї тягло, як магнітом, людей-патріотів, які хотіли, щоб сталися зміни, думали про Незалежність України, хоча тоді про це розмовляли лише на кухні. У 1990 році ще ніхто не знав, що ось-ось Україна стане незалежною державою. Мене спокусив прийти до газети заступник редактора Олександр Білик, він запропонував очолити спортивний відділ, і для мене це було заманливо й цікаво. Коли зверстали перший номер, увечері приїхала знімальна бригада телевізійників із першого каналу, а ми, журналісти, сиділи на другому поверсі у секретаріаті, пили шампанське, поливали ним сигнальний примірник газети. Починали працювати на комбінаті «Преса України», нам там виділили один поверх, але наше мудре керівництво вирішило, що негоже бути у тому «колгоспі», й поступово перебралися у власне приміщення на Нестерова, 4, де вже й вийшов у світ перший номер газети. У технічному плані тепер є всі умови для роботи — техніка, комп'ютери, а тоді ще все набирали на друкарських машинках, лінотипі. А коли випусковий Леонід Подлужний розказував, що, може, через пару років у нас буде комп'ютерна верстка, ми слухали це, як казку.

Любов СТАНАЧИЧ, літературний редактор:

— «Голос України» був першою газетою, яка не належала комуністам, а тому ми мали багато ентузіазму і дуже великі сподівання. Вірили, що буде по-новому і що працюватимемо справді на нашу країну та її інтереси, і це надихало. Довго засиджувалися на роботі, вночі — розвозки. Вивіряли кожне слово, зчитували вголос із оригіналом, щоб не припуститися помилок. Багато уваги наша газета приділяла історії України, друкували цікаві історичні розвідки на цілі полоси, з яких люди дізнавалися багато нового про минуле, відкривали інші горизонти. В газеті друкували багато пізнавального, нових тем, про які читач на той час не міг дізнатися ніде. Особливою була й атмосфера в колективі, бо всі знали, що саме нам треба створювати нове обличчя української преси. Випадкових людей не було і кожен знав, що конкретно від нього залежить для виходу газети. Усі свята відзначали разом, і ця традиція триває донині.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Світлана ПИСАРЕНКО, «голосоукраїнка» з листопада 1990-го по травень 2005-го; головний редактор не менш демократичного видання — теоретичного і громадсько-політичного журналу «Віче»:

— На одній із редколегій у «Голосі України», яку ще до виходу першого номера газети у світ проводив головний редактор, народний депутат України Сергій Правденко, кожен із газетярів щойно створеного колективу пропонував і захищав свою читабельну тему. Це був справді феєрверк ідей, думок, героїв майбутніх публікацій. Адже ми прагнули нести читачеві першої легальної демократичної не партійної, а парламентської газети України, котра торує шлях до незалежності, історичну й життєву правду.

Пам'ятаю, як вразила мене ідея письменниці Наталки Дзюбенко: дослідити генеалогічний зв'язок козаків та їхніх однофамільців в українському парламенті, а їх тоді набиралася чи не сотня. І таку публікацію Наталя згодом підготувала. А мені в перший номер «Голосу України», котрий, зрозуміло, готувався наприкінці грудня 1990-го, випало писати парламентський прогноз. Зізнаюся, він справдився лише частково. Наведу, проте, з нього один абзац, котрий із відстані 17 років передасть тогочасні настрої та позицію найдемократичнішої газети «Голос України»: «У 1991 році після прийняття парламентом нової Конституції України республіка почне справжній відлік своєї суверенності. Визнає її такою й Президент СРСР, жоден указ якого не торкатиметься постанов та законів, прийнятих українським парламентом».

А третього січня 1991 року «Голос України» опублікував інтерв'ю тодішнього заступника Голови Верховної Ради Володимира Гриньова, в якому він мені, парламентському кореспондентові, окреслював перспективи українського законодавства на шляху до здобуття реального суверенітету.

«Голос» і нині аналізує й прогнозує, зіштовхує різні позиції, будить думку, працює на утвердження громадянського суспільства. Запалена зірка «Голосу» незгасима. І це потрібно українському суспільству.

■ **ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ Ю. В. ТИМОШЕНКО**

Методи неінфляційної компенсації вкладів громадянам України, втрачених в Ощадбанку колишнього СРСР

Шановна Юліє Володимирівно!

Останнім часом у суспільстві розгорнулася широка дискусія — чи можна повернути втрачені вклади в Ощадбанку колишнього СРСР громадянам України?

Як вчений і народний депутат України двох скликань, один з авторів Закону України «Про індексацію вкладів» з упевненістю заявляю: повернути вклади громадянам неінфляційним шляхом не тільки можна, а й потрібно для сталого розвитку економіки України.

Як це зробити? У відкритому листі пропоную декілька економічно обґрунтованих напрямів вирішення цього питання.

20 грудня 2007 р. Fitch Ratings присвоїло ВАТ «Державний ощадний банк України («Ощадбанк»)» такі рейтинги: довгостроковий рейтинг дефолта емітента («РДЕ») в іноземній валюті «ВВ-» (ВВ мінус), індивідуальний рейтинг «D» та низку інших.

Низький індивідуальний рейтинг D відображає ризики, пов'язані з концентрацією в сегменті обслуговування корпоративних клієнтів і невисокий рівень якості та гнучкості капіталу.

З точки зору світового досвіду, ці рейтинги для найбільшого банку України, що має понад 6000 відділень по Україні, вкрай низькі.

Відповідно, вони не дозволяють залучати позики міжнародних фінансових інститутів у великому обсязі і під низькі відсоткові ставки, як це робить, наприклад, менеджмент в Ощадбанку Росії.

Моя точка зору як економіста і менеджера: основна причина низької оцінки банку — в неефективному менеджменті частини керівництва банку. Як наслідок — відсутність активного ринково орієнтованого бізнес-плану розвитку «Ощадбанку», бюрократія і тяганина в запровадженні прогресивних банківських продуктів, відсутність системи економічного стимулювання менеджменту середньої ланки в збільшенні прибутковості роботи відділень «Ощадбанку».

Цю точку зору підтверджують фінансові аналітики провідних світових рейтингових агентств.

У московській аналітичній групі Fitch по фінансових організаціях відзначають, що Ощадбанк має невисокі операційні показники... водночас недостатня завантаженість великої філіальної мережі банку обмежує його ефективність.

Кредитний портфель банку зростає невисокими темпами. Резерви використовуються на покриття проблемних кредитів. Капітал є обмежувальним чинником для Ощадбанку. Значна частка резерву переоцінки капіталу і невисока частка вільного капіталу негативно позначаються на якості капіталу. Робота по залученню капіталу на світових ринках іде із затримками, випуск облігацій на 300 млн. гривень — низькими темпами.

Для проведення компенсації вкладів неінфляційним шляхом, з погляду економіки, необхідно розробити і здійснити такі заходи:

1. Значно збільшити прибутковість «Ощадбанку». Для цього розробити і здійснити активний, ринково орієнтований бізнес-план розвитку банку. Він працюватиме за такими напрямами:

а) активно задіє найбільшу в країні філіальну мережу більш ніж у 6000 відділень, запровадить нові прогресивні банківські продукти, наприклад, фінансування проектів роздрібного фінансового лізингу, що дасть можливість розвитку дрібного і середнього бізнесу, створить нові робочі місця;

б) підніме ставки по кредитах і депозитах до рівня ринкових;

в) значно збільшить проекти за кредитними картками, передусім для працівників бюджетної сфери — медпрацівників, учителів, працівників культури, що дасть можливість збільшити їхні доходи за рахунок кредитування на пільгових умовах;

г) запропонує нові банківські продукти держпідприємствам, що працюють на експорт, насамперед оборонним і машинобудування;

д) активно фінансуватиме програми розвитку територій за планом Кабміну;

е) активно розвиватиме програми будівництва житла з виплатою протягом 20 років, розвиток будіндустрії також дасть імпульс створенню нових робочих місць.

Подібна робота в Росії, наприклад, дала такий результат — чистий прибуток Ощадбанку Росії по РСБУ за 11 місяців 2007 року зріс на 43 відсотки і перевищив 118,4 мільярда рублів (порядком 4 мільярди 832 млн. дол. США). Про це йдеться в матеріалах банку.

2. У результаті здійснення ринково орієнтованого бізнес-плану ми значно поліпшимо економічні показники Ощадбанку, що дасть змогу активно виходити на міжнародні ринки запозичень. Наприклад, у Росії подібна робота дала такі результати.

Ощадбанк Росії підписав угоду про синдикований кредит на суму 750 млн. дол. США під LIBOR +0,45 відсотка річних. Про це йдеться в офіційному повідомленні банку. Цей кредит є третьою синдикованою угодою Ощадбанку Росії за останні 3 роки. Ставки за кредитом — нижчі, ніж для CITIBANK і UBS.

До того ж вищим менеджментом Ощадбанку був вибраний найбільш удалий момент для підписання угоди — за останній тиждень ФРС, ЕЦБ, Банк Канади, Банк Англії, Банк Швейцарії влили у фінансову систему більш як 100 млрд. дол. США, що призвело до падіння ставки LIBOR.

Є можливість значно поліпшити фінрезультат українського Ощадбанку.

Я закладаю такі орієнтири. У Росії, як випливає з доповіді А. Казьміна під час передавання справ М. Грефу, капіталізація Ощадбанку за 10 років зросла в 107,5 разу, досягши на 1 листопада 2007 року 95,7 млрд. дол. США. За цим показником Ощадбанк вийшов на друге місце в Росії після Газпрому. Активи Ощадбанку зросли в 31 раз, капітал — у 38, балансовий прибуток — у 33, чистий прибуток — у 40 разів.

Нині капітал найбільшого російського банку становить майже 660 млрд. рублів, або 26 відсотків від усього капіталу російської банківської системи. Рентабельність капіталу знаходиться на рівні не нижче 20 відсотків. Ось ті показники, до яких ми повинні привести Ощадбанк.

Для порівняння Ощадбанку Росії й Ощадбанку України за можливостями розвитку головним критерієм є співвідношення населення в наших країнах. У Росії проживає близько 145 млн. населення, в Україні — близько 47 млн., утричі менше.

Отже, розроблений під моїм керівництвом бізнес-план розвитку Ощадбанку має конкретні контрольні цифри розвитку Ощадбанку. Ми повинні домогтися того, щоб показники Ощадбанку становили не менш як 1/3 показників Ощадбанку.

Збільшивши капіталізацію Ощадбанку, Кабмін отримає головний важіль управління економікою України — регулювання величини кредитних ставок комерційних банків України шляхом установлення процентних ставок за кредитами і депозитами в Ощадбанку.

3. У держбюджеті України необхідно створити спецфонд компенсації вкладів.

Кошти в цей спецфонд спрямовувати від продажу на конкурсних умовах державних ресурсів — земель несільськогосподарського призначення, радіочастот, державних підприємств тощо. Кошти спецфонду потрібно тримати в Ощадбанку, аукціони проводити за його участю.

Наприклад, украй важливо задіяти «Ощадбанк» у проведенні земельних аукціонів. Кошти від продажу землі несільськогосподарського призначення стратегічним інвесторам спрямовувати в спеціальний фонд компенсації вкладів.

4. Розробити ступінчату систему використання коштів фонду на виплату вкладникам — з пріоритетом та економічною вигодою тримати вкладникам ці кошти на депозитах в «Ощадбанку».

5. Провести корпоратизацію і приватизацію «Ощадбанку». Контрольний пакет акцій залишити в держави. Віддати частину акцій вкладникам у рахунок втрачених вкладів. Вийти на ІРО, залучити до 5 млрд. доларів США. Досвід Росії — по ІРО банку ВТБ свідчить, що провідні світові структури можуть організовувати і проводити ІРО на мільярди доларів США. ІРО по ВТБ дало 8 млрд. доларів США.

Звісно, виплата багатомільярдних сум вкладникам має супроводжуватися системною роботою з придушення інфляції. До основних напрямів такої роботи належать:

1. Для недопущення зростання цін необхідно наситити внутрішній ринок продуктами, товарами і послугами, у тому числі створенням умов для розвитку дрібного і середнього бізнесу.

2. Необхідно усунути сформовану монополію на постачання на внутрішній ринок харчових продуктів, бензину, дизпалива, зокрема шляхом зниження мит на імпортні постачання такої продукції, що за рахунок підвищення пропозиції також призведе до зниження цін.

3. Потрібно провести випуск облігацій внутрішньої державної позики для збирання зайвої гривні з ринку, вжити низку інших комплексних економічних заходів.

У короткій записці я виокремив лише тези розв'язання проблем компенсації вкладів неінфляційним шляхом. Головне — максимально врахувати світовий досвід, розробити ефективний бізнес-план.

За комплексного вирішення проблеми переконаний, що вже 2008 року можна повернути громадянам України приблизно 25 мільярдів гривень, що складуть могутній неінфляційний ресурс розвитку економіки України. Під час внесення змін до низки законодавчих актів цю суму, як і доходну частину держбюджету України, можна значно збільшити.

Ми з вами вже проводили подібну роботу щодо збільшення доходної частини державного бюджету України, коли працювали народними депутатами в Комітеті з питань бюджету Верховної Ради України в 1998, 1999 роках. За рахунок значного збільшення доходної частини держбюджету було істотно збільшено кошти для Мінвуглепрому, для виплати пенсій. Це дало змогу, по-перше, сповна погасити борги у зарплаті шахтарям України, борги у пенсіях пенсіонерам.

Наприклад, у моєму виборчому окрузі Краснодон — Луганськ були сповна погашені борги у зарплаті та виплатах шахтарям «Краснодонвугілля», борги у пенсіях пенсіонерам округу.

Переконаний, що при залученні запропонованих мною ресурсів Кабмін має реальні можливості повернути вклади громадянам України, втрачені в Ощадбанку колишнього СРСР.

Для успішного розвитку економіки України приведу слова Президента Рузвельта з моєї книги «100 днів Президента Рузвельта»: головним інвестором в економіку країни є власне громадяни цієї держави.

За матеріалами АЕІ Прайм-ТАКС, Reuters.

Валерій КОЛОМОЙЦЕВ-РИБАЛКА,
доктор економічних наук, професор,
заслужений економіст України.

Прощаючись із Роком свині, який був доволі непростий і в житті нашої держави, і в житті кожного громадянина, варто, напевно, ще раз пригадати те, що визначало нашу дійсність. Пригадати, щоб у Новому році не повторювати тих помилок.

січень 2007

«Подарунок» для Президента

Одразу після Новорічних свят парламентарії піднесли «подарунок» главі держави. Вони подолали президентське вето на закон «Про Кабінет Міністрів України». За це проголосували 366 народних обранців. До антикризової коаліції приєднався і Блок Юлії Тимошенко. В обмін на закон про імперативний мандат для депутатів місцевих рад (його було прийнято в цілому) і закон про опозицію (пройшов лише перше читання).

Фактично цим кроком депутати і спровокували політичну кризу в державі. Оскільки закон істотно урізав повноваження Президента. Згодом, щоправда, Верховна Рада внесла деякі поправки до закону, але змісту вони не змінили.

На такій ноті друга сесія Верховної Ради п'ятого скликання завершила свою роботу.

«Перебиранців завжди чекали»

Лучанці Надії Новосад 97 років. Вона добре пам'ятає довоєнну Волинь і як тоді відзначали зимові свята

— Надіє Данилівно, як зустрічали Новий рік у 1920-му, коли ви ще були дитиною?

— Скромно і бідно. На стіл ставили, що Бог послав. Усе було пісним, бо саме тривав Пилипівський піст. Такого свята, як тепер, не було. Якщо і клали комусь із дітей під подушку подарунки, то 19 грудня, на святого Миколая. А так це був звичайний буденний день.

Зовсім по-іншому проходив Свят-вечір 6 січня, напередодні Різдва Христового. Цього дня в нашій хаті в селі Михлин, що за 25 кілометрів від Луцька, збиралася вся родина. Обов'язково мусило бути дванадцять страв. Найголовніша — кутя з маком, горіхами, медом. Обов'язково риба: смажені караси, в'юни, щупаки; мариновані гриби; оселедці; гарячий капусняк з грибами; капуста відварена з гірчицею; голубці з пшоном або з картоплею і грибами; горохове пюре, засмачене підсмаженою на олії цибулею; пироги з квасолею, вишнями і маком.

Тільки-но на небі сходила перша вечірня зоря, всі сідали за стіл. У кутку обов'язково стояв дідух. Тобто сніп із жита чи пшениці. Біля нього лежало сіно. У нього ставили горщик із звареною кутею. Коли стіл вже накритий і на ньому стоїть кутя, піднімаємося і читаємо «Отче наш». Тато вітає всіх, побажання каже. А тоді бере в ложку кутю і підкидає до стелі. Вважалось, скільки зернинок причепиться до стелі, стільки ж буде на наступний рік стіжків жита чи пшениці.

Горілки пили дуже мало і то лише чоловіки. Жінки частувалися наливками. Узвар варили з сушених яблук, груш, слив.

— Коли приходили колядники?

— По обіді і вже до півночі колядували. А у Свят-вечір тільки свої сиділи і колядували. Тому що на Різдво завжди служилося в церкві вночі. Тоді приходили вранці додому, снідали і лягали спати.

— А на Василя, на старий Новий рік?

— Зранку приходили. Ще спиш інколи, а хлопчики вже стукають у двері. Мусово йти відкривати. В них у кишенях повно пшениці, жита. Вони посівають, віншують. Господарі їм гостинці дають: цукерки, печиво різне домашнє, пиріжки, обов'язково гроші.

На багатий вечір напередодні Нового року (за старим стилем), на свято Василя на столах мусила бути кашанка, тобто кров'янка, холодець варили. Все дуже смачне. Кишки, пам'ятаю, з картоплею пекли, засмачували шкварками. І ще не встигли за стіл сісти, як приходили перебиранці. Понамазуються, поперебираються хто в кого: жінки в чоловіків, хлопці в дівчат. І ходили щедрувати. Дуже гарно щедрували, найкращі побажання складали. Потім пустували з господарями. Їх пригощали, до столу кликали. Перебиранців завжди чекали. Тому, перехиливши чарчину-другу, вони поспішали вже в іншу хату.

— На Різдво що ставили на стіл?

— Тушену капусту з м'ясом, кашу гречану з м'ясом, холодець, ковбаси, шинки, сальтисони. До свята завжди били кабанчика.

— А на старий Новий рік пізно лягали спати?

— Навіть не було коли лягати, бо теж, як і на Різдво, вночі служилося. Десь о першій годині ночі починалася служба Божа. І на Водохреще вночі служба була. Вода освячувалася вранці у річці. Хор співає, хоругви на вітрі тріпочуться, йде хресний хід... Яка то краса була! Понабираємо свяченої води і йдемо додому. Під обід сідали за святкові столи.

* * *

По секрету: оскільки Надія Новосад — моя теща і живе з нами, то і сьогодні наша сім'я дотримується давніх волинських традицій.

Микола ***ЯКИМЕНКО.***
Волинська область.

Скільки іскор — стільки доньок!

Майже по всій території колишньої Югославії на Новий рік існувала традиція обходити будинки друзів і знайомих із побажаннями щастя. У Словенії, приміром, колядники, або, як їх там називають, полазичі, носять із собою прутики, ритуальний дотик якими вважається магічним. Вдаряючи легенько ними дівчину, примовляють: «До чоловіка!», а хлопця — «До жінки!». Решті родини бажають міцного здоров'я. Схожий обряд є у македонців — діти із василичарками (жмутом прутиків) в руках обходять домівки і перед кожною оселею тричі проголошують: «Сура година весела Божа!». Коли їх впускають у помешкання, вони цими василичарками ворушать вогонь у грубці, примовляючи: «Скільки іскор, стільки доньок, скільки скалок, стільки синів». За це дітворі дають подарунки. У Словенії та Чорногорії новорічного ранку діти ходять вітати родичів і сусідів, за що отримують дрібні гроші. За звичаєм, копійки дають не в руки, а вкладають в апельсин або яблуко, яке дітвора носить із собою.

У цих краях під Новий рік багато ворожать. За посоленими 12 кружальцями цибулі, приміром, тут визначають погоду на той чи інший місяць. У деяких регіонах Словенії на стіл викладають десять різних предметів, серед яких, зокрема, соснова гілочка (щастя), обручка (весілля), лялька (дитина), гроші (багатство) тощо. Їх накривають хутряною шапкою. Кожен із ворожильників тричі тягне предмет, і якщо йому раз у раз трапляється те саме, значить, протягом року станеться подія, пов'язана із цим символом.

Вотчина Діда Мороза

Цього року чернігівський мандрівник Олександр Волощук, подорожуючи північчю Росії, натрапив поблизу Великого Устюга на... вотчину Діда Мороза.

— Я здивувався, почувши про неї — каже він, — але невдовзі, справді, мав можливість зустрітися віч-на-віч з Дідом Морозом.

— Він був у традиційному вбранні?

— Авжеж. Виявляється, за 10 кілометрів від Великого Устюга в густому лісі облаштована резиденція Діда Мороза. О. Волощук мав можливість побувати у великому дерев'яному палаці, де майже 20 залів. Кожен із них — особливий. В одному залі стоїть трон, сидячи на якому можна загадувати бажання. Є спальня з красивим ліжком та пуховими перинами. Є кімната з різноманітними подарунками Діду Морозу з усього світу!

Крім того, в казковому містечку є Крамниця Діда Мороза з подарунками, багато різноманітних атракціонів, Зимовий сад, Стежина казок. Є й Пасіка Діда Мороза.

— Удалося поговорити особисто з ним?

— Звичайно. Йому було цікаво поспілкуватися з українцем. Він розпитав мене про подальший маршрут і порадив зустрітися з людьми, яких знає. Повідомив мені також, що щойно повернувся з Ельбрусу. Наша бесіда тривала декілька хвилин, але вона була незабутньою.

— Давно там живе Дід Мороз?

— З кінця 1990-х. В облаштування його резиденції вкладено значні кошти. Але тепер завдяки великому потоку сюди туристів пожвавилося життя у Великому Устюзі. Тут збудовано декілька готелів, ресторанів, кафе. Взимку дуже великий наплив сюди бажаючих побачити Діда Мороза та Снігуроньку.

Господарі подбали про цікаву розважальну програму для численних гостей. Вони потрапляють на зустріч з казковими персонажами, які частують дітей пирогами, солодощами.

Усі приїжджі повертаються з резиденції Діда Мороза з подарунками.

До речі, як з'ясував Олександр, чимало часу в Діда Мороза та Снігуроньки забирають відповіді всім дітям, які надсилають їм свої листи у Великий Устюг. На Новорічні свята в це північне містечко щодня прибуватиме 26 поїздів з бажаючими побачитися з Дідом Морозом.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

На знімку: найпівнічніші Дід Мороз та Снігуронька.
Фото автора.

Світлана ШМЕЛЬОВА (народилася 12 січня)

На жаль, я дуже не люблю подарунки. Тобто волію купувати все собі сама. Я вередлива в цьому плані і вважаю, що подарунок має бути з толком, а не просто так щось. Тому, мабуть, мені найбільше пам'ятаються подарунки з дитинства, які справді знаходила під ялинкою. Їх туди клали батьки, але я свято вірила, що приходили справжні Дід Мороз та Снігуронька, тільки ніяк не розуміла, як це Дід Мороз зумів дістатися на балкон. Пам'ятаю, батько робив з паперу спеціальні мішки і підписував: від Діда Мороза були мені подарунки, а від Снігуроньки — моєму братові.

Я б дуже хотіла, щоб у новому році я, мої діти та онуки були здорові. І взагалі бажаю, щоб видужала наша нація, щоб усі люди, які живуть в Україні, стали здоровими морально і духовно і зрозуміли, що багатство наше не в кишенях, не в банках, а в душі. Мені б дуже хотілося, щоб люди одужали від брехні і жовтого диявола. Я оптиміст і вірю у Всевишнього. Тож хочу, щоб йому швидше набридло те, що відбувається у нас в країні, і сподіваюся, що він якнайшвидше внесе свої корективи — це буде найкращий подарунок.

Найкурйозніший випадок, пов'язаний зі святкуванням Нового року, стався зі мною, коли я ще працювала в «Молоді України». Ми теплою компанією зібралися зустріти свято у лісі. Там була невеличка хатинка, лісник нам сказав, що вона вільна. Мало бути дуже романтично. Але саме в цей Новий рік перішов такий дощ! Вийти з будиночка було неможливо.

КОЗЕРІГ

Цей рік відкриє перед вами багато можливостей, і головне — не втратити. Крокуйте вперед, не озираючись. Труднощі можуть полягати в тому, що треба встигнути просунутися в кількох напрямах одночасно. Друга половина року пройде вдаліше в усіх відношеннях.

Кар'єра. Особливо привабливі пропозиції, пов'язані з роботою, надійдуть від партнерів з інших міст.

Фінанси. Збільшення роботи дає і розширення фінансових перспектив. Можливо, у вас буде не одне джерело прибутків. Не відмовляйтеся від можливості поїхати за кордон.

Кохання, сім'я. В особистому житті ви можете опинитися у складній ситуації: доведеться вибирати між постійним партнером, з яким ви давно маєте стосунки, і новою прихильністю.

З НОВИМ РОКОМ!

Захоплення щитової

Третя сесія розпочала роботу 6 лютого. А 8 лютого народні депутати обрали заступника Голови Верховної Ради — ним став бютівець Микола Томенко — і Уповноваженого Верховної Ради з прав людини — у це крісло сіла Ніна Карпачова, обрана до парламенту за списками Партії регіонів.

лютий 2007

Однак злагоджена законодавча робота тривала недовго. Бо деякі опозиціонери почали переходити до лав коаліції. Тодішній Голова Верховної Ради Олександр Мороз почав говорити про те, що невдовзі коаліція налічуватиме понад 300 депутатів.

Отож БЮТ захопив щитову і вимкнув світло в будинку під куполом. Щоправда, аварійна система подачі живлення містилася в будинку Кабінету Міністрів, і потуги зупинити роботу парламентаріїв не вдалися.

Замовляти Снігуроньку треба... влітку

Новий рік, стверджують соціологи, донеччани називають святом № 1. Хоча святкують без особливих змін із року в рік: неодмінні прикмети — пишний стіл, ялинка, телевізор. І, звичайно, Дід Мороз — без нього не обходиться ані дитяче, ані корпоративне свято.

Як роповіла економіст Донецького театрального комбінату Ганна Зюзгіна: у пошані — класичний «прикид» старого доброго Діда Мороза. «Причому замовники часто хочуть бачити костюм у боярському стилі: багато прикрашений, із пишними рукавами, високою шапкою, — розповіла економіст. — А діти хочуть бути маленькими Дідами Морозами чи Новим роком. Наступні за популярністю — Принц, Кіт у чоботях та Гном. Як правило, такі замовлення пов'язані із новорічними постановками у дитсадках і школах. Або зі сценаріями корпоративних свят».

Трапляються і незвичайні прохання: наприклад, замовлення на костюми Огірка, Горошка чи М'ячика. Дорогий у виконанні костюм може коштувати 1000 гривень і більше. Однак переважна більшість замовлень укладається в 300—500 гривень. «Щоб костюм був добре зшитий і ретельно пропрацьований, ми радимо звертатися уже в листопаді. Що довше художник «виношує» ідею, що більше працює над нею, то, звичайно, краще вийде», — пояснює Ганна Зюзгіна. Для тих, хто не встигає пошити наряд, впроваджено прокат костюмів: від 45 до 75 гривень.

У Донецьку катастрофічно не вистачає Дідів Морозів. Точніше — гарних Дідів Морозів. Артист Донецького академічного музично-драматичного театру Віктор Жданов каже, що клопотатися про того, хто привітає вашу дитину із Новим роком, варто вже у жовтні. «А якщо ви профукали, то вибачайте...» У другій половині грудня у професіоналів уже все розписано. Халтурити аси «дідморозівського» мистецтва не хочуть: за графіком передбачено 20—30-хвилинні перерви між візитами, щоб дідусь міг оговтатися, відновити сили і моральний дух.

А донецька фірма «Сім чудес», яка спеціалізується на організації свят, навіть відкрила школу Дідів Морозів. Причина — все той же дефіцит справжніх майстрів. За словами «Мороза» зі стажем Романа Дьяченка, учням школи викладають акторську майстерність, культуру мовлення, психологію дитини та інші необхідні дисципліни. Навчання триває 1,5—2 місяці, після чого кращим і талановитішим довірять посох і мішок із подарунками. До речі, в творчій біографії Романа був випадок, коли він одягався в костюм Діда Мороза, виконаний у помаранчево-чорних фарбах. Неважко здогадатися, що це був футбольний «корпоратив».

Щодо подарунків, які приносить дідусь, то тут фантазія донечан не знає меж. Дід Мороз Віктор Жданов пригадує про широкий жест: знявши песцову шубу зі Снігуроньки, він підніс її господарці дому. Звичайно, цінну річ придбав чоловік господарки, але погодьтеся, який ефектний хід. А Дмитро Меренков із компанії «Свято на порозі» каже, що одним із найскладніших завдань в його творчій біографії було подарувати папугу хлопчикові. «Найголовніше було зробити так, щоб пташка не цвірінькала, поки триває привітання, — розповідає Дмитро. — Папугу накрили і заховали в мішок. Коли я дістав клітку, хлопчик був щасливий без меж. Він мріяв про папугу, але не міг зрозуміти, де Дід Мороз його взяв».

Ліна КУЩ.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА.

Із гріхами та злом борються із зав'язаними очима

У Мексиці зимові свята починаються з третього грудня. В один із цих днів відбувається урочиста хода на честь Святої Діви Гваделупської, яку тут шанують як матір і покровительку Мексики. Новорічним святам тут передують різдвяні урочистості. У церквах, будинках та крамницях прийнято ставити «насиментос» (наш вертеп) — лялькові відтворення біблійних сюжетів. А от особлива традиція — розбивання пиньяти. Це глиняний горщечок, наповнений ласощами та фруктами. Зазвичай його обклеюють папером, щоб він нагадував семикінцеву зірку (це означає сім смертних гріхів). Цей дзбанок розбивають із зав'язаними очима палицею, що символізує перемогу над гріхом і злом. А солодощі, які розсипаються, з'їдають усі, хто брав участь у церемонії.

Різдво вважається тут сімейним святом. Великі родини збираються за пишним столом, де подають страви із бобів, овочів, кукурудзи, обов'язковий його атрибут — печена індичка, традиція подавати яку прийшла, до речі, з Латинської Америки.

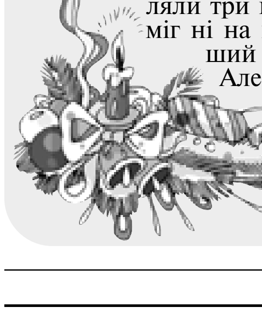
А от сам Новий рік у Мексиці гуляють гучно. Цілу ніч лунають пісні, танцювальна музика і сміх, які супроводжуються звуками салютів. Мексиканці сім'ями виходять на урочисто прикрашені вулиці, танцюють і веселяться досхочу аж до самого ранку.

Василь ГРИЦАК (народився 17 лютого)

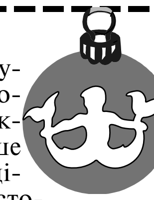

Новорічний подарунок, який найбільше мені запам'ятався, — це лижі. В дитинстві я мріяв мати професійні лижі із спеціальним кріпленням. І десь у класі п'ятому мені їх подарували. А ще, коли я був школярем, любив знімати природу, а фотоапарат мав звичайний. Дуже хотілося стати власником апарату «ФЕД» у металевій оправі. І хоча мені його не подарували, завдяки Новорічним святам я його зміг купити. На Західній Україні (я з Рівненщини) дуже поширена традиція колядування. Тож у класі восьмому я надзвичайно серйозно підготувався до зимових свят. Почав, мабуть, із жовтня: вивчив складні колядки, які відшукав у старих книжках, включив у своєрідну програму співи й віншування господарям, усе відшліфував до дрібниць. Тоді за колядування давали від 20 копійок до троячки максимум — мені менше карбованця в жодній хаті, навіть у тій, де, вважалося, що живуть скнари, не давали. Так я назбирав 70 карбованців, а «ФЕД» коштував 90, то мені докдали — і ще одна мрія дитинства збулася. Тепер, звичайно, не таке значення надається подарункам, найцінніше — просто знак поваги. І нехай той презент буде простенький, але він має бути пам'ятний. Я колекціоную різні статуетки, маю навіть три серйозні роботи (одна XVIII, і дві XIX століття) — здебільшого це подарунки.

Найкурйозніший Новий рік був, коли я служив у лавах Радянської Армії в Алма-Аті. Мене як відповідального в ніч на перше січня призначили на бойове чергування. Це було дуже серйозне завдання, бо служили ми на радянсько-китайському кордоні. У повітрі кружляли три наші літаки, з одним із яких я тримав зв'язок, тож відійти із свого місця не міг ні на крок і до мене зайти ніхто не міг. Було попередження, що найнебезпечніший період саме із 23-ї до 2-ї, що в цей час можна чекати якихось провокацій. Але ж і Новий рік хотілося зустріти. Всі пости перевірялися, і якби побачили, що зі мною хтось є, було б неперелівки. А у приміщенні, де я чергував, була кімната для спалювання секретних документів. Таких систем відеоспостереження, як сьогодні, тоді не було, тож я і троє моїх друзів зустріли 1981 рік саме в цій кімнаті, де нас не міг помітити патруль. Ми дозволили собі випити пляшку шампанського.

ВОДОЛІЙ

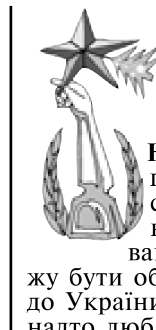
Цей рік обіцяє бути спокійнішим. Головне для вас — закріпитись на раніше завойованих позиціях, розібратися у стосунках із партнерами і в особистому, і в діловому житті.

Кар'єра. Можливості кар'єрного зростання, які у вас з'являться, передбачають боротьбу за місце під сонцем. За всього бажання уникнути інтриг конкурентів і колег не вдасться. Можна тільки відмовитися від цього взагалі.

Фінанси. Легкість, з якою ви ставитеся до грошей, може створити проблеми, особливо у другій половині року. Не доводьте свої фінанси до кризового стану, необхідності брати у борг.

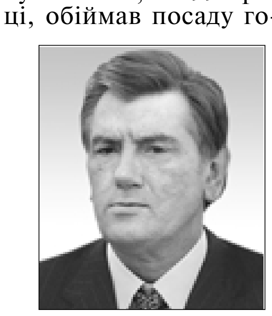
Кохання, сім'я. В особистому житті цей рік може стати поворотним моментом: або стосунки з коханими набудуть розвитку, або станеться розрив.

ЗІРКА РОКУ:

Політик

Віктор Ющенко. Його офіційний сайт відкривається словами «Я не можу бути об'єктивним до України, бо я її занадто люблю». Президентом Віктор Ющенко став 26 грудня 2004 року. Раніше, в 1997 році, обіймав посаду голови правління Національного банку. Під його керівництвом провели грошову реформу, створили Державну скарбницю, почали будівництво Банкнотно-монетного двору. Тоді ж за рейтингом «Глобал файненс» Віктор Ющенко увійшов до шістки найкращих банкірів світу. Будучи Прем'єр-міністром, він зумів уперше за роки незалежності отримати приріст ВВП в Україні. Також удалося змінити механізм розрахунків і платежів у центральний та місцеві бюджети, відмовитися від бартеру і позичок, покращити енергоринок, збільшити надходження до бюджету, витрати на соціальні цілі. За рік у країні було ліквідовано бюджетну заборгованість у зарплаті, пенсіях та стипендіях.

Анекдоти про Новий рік

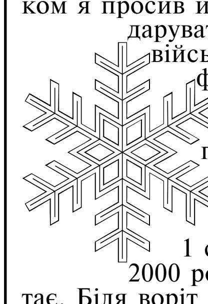

— Цей Дід Мороз усе переплутав, — сказав призовник.

— А в чім річ? — спитав його товариш.

— П'ятнадцять років тому перед Новим роком я просив його подарувати мені військову форму. І от тільки тепер я її одержав.

* * *

1 січня 2000 року. Світає. Біля воріт Кремля пританцьовує на місці Борис Єльцин:

— Пити треба менше... Треба менше пити...

З НОВИМ РОКОМ!

Коаліція національної єдності

Протистояння у Верховній Раді посилювалося з кожним днем. Зустрічі Президента Віктора Ющенка, Голови Верховної Ради Олександра Мороза і Прем'єр-міністра Віктора Януковича, хоч і закінчувалися на мажорній ноті, ескалації протистояння не зупиняли.

березень 2007

Врешті на ранковому засіданні 29 березня лідер комуністів Петро Симоненко зачитав заяву про перейменування антикризової коаліції на коаліцію національної єдності. До лав коаліціянтів влилася група представників Партії промисловців і підприємців, обраних до Верховної Ради за списками блоку «Наша Україна». А її лідер Анатолій Кінах був призначений на посаду міністра економіки. Водночас було оголошено, що коаліція до 1 травня об'єднає у своїх лавах понад 300 народних депутатів.

Ковбасна «родзинка»

Для новорічного столу хмельниччани, як правило, не шкодують ні часу, ні коштів. А тому вже за два-три тижні до початку святкування починають скуповувати продукти. Набір здебільшого традиційний. Хоч, зрозуміло, значною мірою він залежить від розміру сімейного бюджету.

У тім, що сучасні продуктові магазини можуть спокусити різною екзотикою, можна не сумніватись. Але є одна продуктова «родзинка», котру навряд чи зустрінеш ще десь. Це — зіньківська ковбаса. Назва її походить від населеного пункту Зіньків, що у Віньковецькому районі, де вже не одне покоління пече таку смакоту. В технології приготування, здавалося б, немає нічого особливого. Свинина, нарізана невеликими шматочками, сіль, перець і багато часнику — ось основний рецепт. Таку і вдома приготувати неважко. Якби не одна деталь.

Ковбаса ця печеться у спеціальних печах. Їх мурують просто на вулиці. В одному місці палять дрова. Від вогнища до печі прокопують своєрідний димохід. Коли кільця ковбаси вкладають у піч, її щільно закривають. Гарячий дим за декілька годин зробить свою справу.

Коли дістають уже готовий продукт, ковбаса має практично чорний колір. Це найхарактерніша ознака зіньківської. Але такою вона стає не лише через дим, а ще й тому, що перед приготуванням її обмащують кров'ю. Від цього і вигляд, і смак стають особливими.

Дуже часто, намагаючись когось здивувати подільськими продуктами, хмельниччани беруть із собою як сувенір саме таку ковбасу. Коштує вона недешево, але завжди має попит. Про її популярність свідчить хоча б те, що в такої ковбаси є підробки. Тому, щоб отримати справжній продукт, треба їхати в Зіньків.

Але й це ще не гарантія, що ви оберете справді якісний продукт. Ковбасу печуть у багатьох дворах. Для зіньківчан вона стала не просто фірмовою справою, а й дуже важливою статтею доходів. Але ж далеко не в кожної господині кільце ковбаски виходить справді фірмовим.

Як правило, в доброї господині під ворітьми стоїть черга. Часто ковбасу замовляють наперед. А до неї — ще й особливий зіньківський хліб. Тісто на великі буханці місять у діжах, печуть хлібини на справжньому черені у печі. Кажуть, що такий хліб, разом із ковбасою, возять як гостинці і прем'єрам, і міністрам... Але ж і для пересічних подолян такий продукт вже не дефіцит. Хоч би якими ласощамиряснів святковий стіл, а зіньківська ковбаска і здивує, і приємно вразить усіх, хто її раніше не куштував.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Щасливий колір — рудий

Новий рік у середньовічній Англії починався в березні. Рішення парламенту перенести початок року на 1 січня 1752 року обурило жіноцтво. Делегація ображених англійських леді заявила спікеру, що парламент не має права робити жінок на багато днів старшими, на що спікер нібито відповів: «Ось класичний зразок жіночої логіки!»

В Об'єднаному Королівстві замовляють подарунки у Father Christmas (Батька Різдва). Йому пишуть докладного листа, де перераховують усе бажане, і кидають папір у камін — дим має доставити перелік за призначенням. Англійці дарують одне одному презенти приблизно однакової вартості. У сімейному колі часто церемонія розподілу подарунків супроводжується жеребкуванням.

У переддень Нового року в будинках британців панує зразковий лад: підлога виметена, одяг акуратно складений, годинник заведений, музичні інструменти настроєні, столове срібло начищене, ліжка застелені, борги сплачені. Опівночі господар широко відчиняє двері, щоб старий рік ішов геть, а новий заходив до оселі. Потім двері й вікна зачиняють й виконують пісню «Чи забути колишнє кохання». З цієї миті чекають на першого гостя. Вважають, що жінки приносять нещастя, так само як і блондини з брюнетами; «найщасливіший» колір волосся — рудий. Якщо з першим гостем не пощастило, слід терміново вжити запобіжних заходів: кинути дрібку солі у вогонь, заговорити з гостем першим, повісити над дверима хрест із гілочок, скріплених червоною ниткою.

Але існує правило й для гостя: він має принести з собою для господарів корж, віскі й маленький шматочок вугілля. Вугілля треба кинути в сімейний камін і побажати, щоб вогонь у будинку палав вічно.

Ви ще не здивовані? Тоді 1 січня іде до вас

Ми щиро віримо, що в новорічну ніч відбуваються дива. Хтось скаже, що ця віра збереглася в нас з дитинства. Проте пропоную копнути глибше. Ще з часів до Різдва Христового 1 січня сильні світу цього так дивували наших пращурів, що очікування чогось незвичайного саме цього дня передалося їхнім нащадкам на генетичному рівні.

Уявляю, як здивувалися римляни в 153 році до н. е., коли дізналися, що рік, який мав завершитися в ніч на 1 березня, закінчився... передчасно. Причому винятково з політичних міркувань. Річ у тім, що термін перебування нового консула в Іспанії мав початися з настанням нового року. Але в Іспанії тривала війна, тож політичні інтереси Римської імперії вимагали негайної відправки консула. Отож, щоб прискорити процес, римські жерці оголосили про дострокове завершення року.

45 року до н. е. своїх сучасників подивував Юлій Цезар. З 1 січня набув чинності новий календар, згідно з яким саме з цієї дати мав починатися відлік днів року, а самих років — від Різдва Христового. А ще Юлій Цезар додав до року 67 днів, щоб припівняти його тривалість до 365,25 дня. І наказав кожні чотири роки додавати до лютого один день. Його наказ ми слухняно виконуємо досі.

Проте папська канцелярія офіційно визнала юліанський календар тільки 622 року. І оголосила про це саме 1 січня. До того часу рік відраховували від 25 березня.

До царської Росії європейське нововведення дійшло із запізненням. Тільки 1700 року набув чинності указ російського царя Петра I, який скасував візантійську систему літочислення від сотворіння світу (умовно, 1 вересня 5509 року до н. е.) і запровадив юліанський календар. Отож після 31 грудня 7298 року в царській Росії настав 1700-й.

Пам'ятаєте казку Самуїла Маршака «12 місяців», у якій профессор наполягав, що квітень не буває раніше січня, а принцеса вередувала, бо, очевидно, знала, що має право крутити календарем, як циган сонцем? У своїх переконаннях вона не поодинока. Ось ще один приклад. 1918 року в Росії після 31 січня одразу настало 14 лютого, бо 24 січня Ленін підписав декрет Раднаркому про календарні зміни. Після цього цивільний і церковний календар перестали збігатися. І сьогодні ми маємо два Нових роки.

Але покінчимо з календарями. 1 січня ставалися й інші дива. Так, у перший день 1863 року всі раби у повсталих південних штатах прокинулися вільними. 1 січня в США набула чинності «Прокламація звільнення» — закон про звільнення рабів, підписаний президентом Лінкольном 22 вересня 1862 року.

А ось мешканці норвезької столиці в останній день старого року заснули в Крістіанії, а прокинулися в Осло. 1 січня 1925 року столицю Норвегії було перейменовано.

І це не найбільше диво. 1993 року з останнім ударом годинника перестала існувати ціла держава. Тобто замість однієї стало одразу дві: Чехія і Словаччина.

До речі, 1 січня стало днем проголошення незалежності кількох держав. 1803 року колишній раб Жан-Жак Десалін заявив про незалежність Сант-Домінго, перейменованого пізніше в Гаїті. Це була друга незалежна держава на американському континенті. 1818 року свою незалежність від Іспанії проголосила Чилі. 1882 року Національні збори в Епідаврі проголосили незалежність Греції. 1956 року Судан проголосив незалежність від Єгипту. І нарешті 1959 року повстанські загони під керівництвом Фіделя Кастро скинули на Кубі диктаторський режим.

Ще 1 січня 1961 рік принесло громадянам СРСР грошову реформу. На купюрах стало на один нулик менше. А ось у громадян 11 країн Європейського союзу в перший день 1999 року в гаманцях сталися помітніші зміни: їхні франки та марки замінили євро.

І нарешті закінчимо список див 2000-м роком, який сусіди росіяни зустріли не з обраним ними президентом Борисом Єльциним, а з наступником Володимиром Путіним.

Кажуть, як зустрінеш рік, таким він і буде. А коли зустрічають одразу нове десятиліття, століття, тисячоліття?

Ясна річ, тут згадано не всі новорічні чудасії. Та й чи варто їх усі перелічувати? Ми зустрічаємо новий 2008 рік. І щось підказує, що головні дива ще попереду.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Валерій БАРАНОВ (народився 19 березня):

— У студентські роки в мене був друг Ігор Карпенко. Його мама — надзвичайно інтелігентна жінка, викладач в інституті. Приходжу до них на Новий рік. Він посадив маму на плечі і вони заспівали: «Мчат по Чуйскому тракту машины...» — і подарували мені труси з тюлю. Самі пошили. Ззаду була кишеня з написом «Для бутербродів», а замість лейби — червончик. Була до подарунка й інструкція: «Не прати, не прасувати, але носити з задоволенням».

З останніх подарунків — презент онукові, песик Рем, «мер» навпаки (Баранов — бердянський міський голова. — **Ред.**). Виходить цього ж вечора онук із-за столу, бере мікрофон: «Бажаю, щоб святий Миколай приніс дідусеві все, що він хоче. А я буду мером».

А загалом я вже десять років не вживаю алкоголю, то всі новорічні історії тверезі й нецікаві.

РИБИ

Цього року ви закладаєте основи свого майбутнього. Особливу увагу необхідно приділити практичному використанню тієї інформації, яку мали раніше. Водночас не забувайте постійно розширювати свій кругозір. Найбільш успішно втілюватимуться в життя плани, пов'язані з далекими перспективами.

Кар'єра. На ґрунті професійних інтересів з'являться нові впливові друзі та компаньйони. Тому у вас завжди буде можливість отримати мудру пораду в будь-якій складній ситуації.

Фінанси. Прибутки зростуть, проте потрібно буде більше грошей на розв'язання сімейних питань. Витрати можуть бути пов'язані з друзями і партнерами.

Кохання, сім'я. В особистому житті настав період, коли потрібно позбутися проблем у стосунках. Ваш шлюб складе іспит на міцність, і чим це закінчиться, залежить від багатьох чинників.

З НОВИМ РОКОМ!

СУБОТА, 29 ГРУДНЯ 2007 ■ № 250 (4250)

Перша спроба дочасно припинити повноваження депутатів

2 квітня Президент запросив до себе керівництво Верховної Ради і лідерів парламентських фракцій. Гарант Конституції вимагав, щоб перебіжчики покинули лави коаліції, посилаючись на норми Основного Закону, в якому сказано: у Верховній Раді формується коаліція депутатських фракцій.

Одначе розмова закінчилася нічим. Віктор Ющенко пізно ввечері з'явився на екранах телевізорів і повідомив про достроковий розпуск Верховної Ради п'ятого скликання. Парламент у відповідь прийняв ряд постанов. Коаліція спробувала організувати протести своїх прихильників. 18 квітня Конституційний Суд почав розглядати указ глави держави щодо відповідності його Основному Закону країни.

Цього ж дня країна здобула перемогу на міжнародній арені: УЄФА доручила Україні та Польщі провести чемпіонат Європи з футболу 2012 року.

А 25 квітня вийшов новий указ глави держави, за яким дочасні вибори народних обранців мали відбутися 24 червня.

квітень 2007

Ніч перед Різдвом у Карпатах (майже за Гоголем)

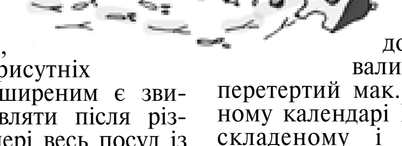
Новий рік в Карпатах святкувати не прийнято. Інша річ — Різдво.

Традиційне українське Різдво в Карпатах вирізняється особливим багатством народних повір'їв, звичаїв та обрядів.

У дні Різдвяних свят тут ще й досі вірять у неймовірні чудеса та надприродних істот. Буцімто, в цей час розкриваються небеса, вода перемінюється у вино, а в домашніх тварин прокидається дар розмовляти людською мовою. Водночас протягом цієї перехідної пори року до осель навертаються душі померлих й активізується всіляка «нечиста» сила, а також пов'язані з нею чаклуни та відьми. Найпевнішим засобом протидії силам зла вважалося неухильне дотримання цієї пори старовинних звичаїв й обрядів.

Головним ритуалом Різдвяних свят в українців вважалася колективна родинна вечеря на різдвяний Святвечір. Вона присвячувалася душам померлих родичів і предків, що, за народними віруваннями, приходили на цю «тайну вечерю». Прихід цих особливих адресатів пожертви досягався через їх закликання на трапезу. В гуцулів перед початком трапези на Святий вечір глава родини, газда, брав зі столу миску з усіма святвечірніми стравами й, передаючи її комунебудь із домашніх, тут же, за столом, запрошував на вечерю «божих і грішних душ», з тим, щоби «вони на тім світі так вечеряли, як ми тут».

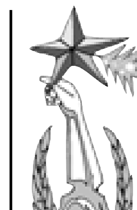
Це символічне жертвоприношення закріпилося в різдвяній обрядовості у вигляді ряду характерних звичаїв, як-от: тримати порожнім одне місце за святковим столом, накривати на стіл на одну особу більше, ніж є присутніх тощо. Поширеним є звичай зоставляти після різдвяної вечері весь посуд із залишками страв на столі на всю ніч — із вірою, що вночі прийдуть на трапезу душі померлих предків.

У зв'язку зі значимістю ритуальної різдвяної вечері-трапези велику увагу приділяли приготуванню обрядових страв. Різдвяне меню на Буковині зазвичай складалося з 12 страв. Обов'язково варили кутю, яку тут називали «пшеничкою»; її підсолоджували медом і додавали горіхи та перетертий мак. У народному календарі Буковини, складеному і виданому 1875 р., перелічено страви, які готували до святкової вечері місцеві господині: пшениця (так традиційно називалася в українців Карпат і Прикарпаття кутя), галушки, боби, пироги, квасоля, печериці, сливи (чорнослив), риба, сушені овочі. Також буковинки пекли пироги, книші з маком, із капустою, із горохом та ін. Страви накладали на стіл, застелений скатертиною, під яку попередньо вистеляли сіно. Основні різдвяні страви — кутя-пшениця, пироги-вареники, голубці, риба — збереглися в ритуальній кухні буковинців до наших днів.

Після завершення трапези у буковинців, як і сто літ тому, прийнято ходити з вечерею до родичів і сусідів. І поки житиме ця гарна традиція в нашім народі, доти і стоятиме наш український світ.

Ігор ЧЕХОВСЬКИЙ.

ЗІРКА РОКУ: Журналіст

Людмила Коханець. Заслужений журналіст України, оглядач з суспільно-політичних питань газети «Голос України». Член Спілки журналістів, вона нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня. Людмила Коханець входить до правління однієї з найактивніших громадських організацій Товариство «Меморіал» імені Василя

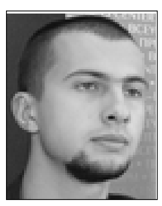
Стуса. Та, незважаючи на високі звання, ця людина завжди на передовій. Свого часу вона побувала в гарячих точках — Чечні, Абхазії, Придністров'ї. Ризикуючи життям, виконувала журналістський обов'язок, і завдяки її талановитому перу українські читачі отримували оперативну та правдиву інформацію з перших рук.

Гостре, з перчинкою, публікації Людмили Коханець і нині не дають спокою тим, хто зазіхає на цілісність України, зневажає наші закони, нівелює морально-духовні цінності.

Велика радість з маленького гостинця

Дмитро Павличко, класик української літератури: «Мені ніхто ніколи жодних подарунків не дарував на Новий рік... А на Миколая, коли я був зовсім дитиною, старша сестра клала під подушку тістечка, які вона сама пекла. Образ Святого Миколая висів над моїм ліжком, він дуже мені дорогий і досі є в нашій хаті. В моїх поезіях проходить цей образ... Дарунки — то велике щастя. Як правило, я все життя робив якесь добро, а не дарував. Гадаю, для студентів не може бути кращого дарунка, ніж книжка».

Любко Дереш, письменник: «У мене є один дивний друг —спеціаліст із дивних подарунків. Він мені подарував набір табличок: «Трава отравлена» (без пояснень) і «Обережно! Квіти при вимкненні їх з електромережі гинуть!» Таблички можна було настромляти на держак і стояти з ними на вулиці. Кілька разів стояв... Люди дивувалися. Думаю, можна обмежитися якимись елементарними подарунками для друзів: заколка у вигляді серця, якийсь красивий гудзик для хлопця... Головне — вибрати щось дрібне, цікаве й подарувати з щирою посмішкою, щоб була маленька радість».

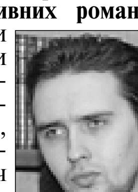
Андрій Курков, автор детективних романів: «Одна знайома подарувала мені патефон і кілограмів 50 старовинних платівок (я їх збирав). Це запам'яталося надовго. Щоб я порадив дарувати... Може, це трохи політично некоректно, але — піратські диски! Це найдешевше, що може бути... А взагалі головне — організувати дружнє спілкування».

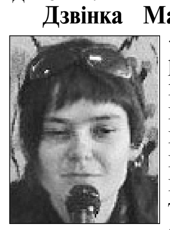

Яна Дубинянська, письменниця-фантастка, оглядач «Дзеркала тижня»: «Весь гуртожиток приходив на Миколая і щось складав під подушку. Там було все — чашки, книжки, прикраси... Стільки під подушкою ще ніколи не знаходила, як на першому курсі! Щодо подарунків —мабуть, треба посидіти і зробити щось власноруч для кожного друга».

Наталка і Олександр Шевченки, автори детективних романів: «Коли були студентами, власноруч робили собі подарунки на стипендію. Найбільше любимо отримувати в подарунок книжки і DVD-диски. А дарувати, мабуть, краще твори мистецтва — вони універсальні, часто продаються за смішні гроші: від статуеток до плакатів... Головне — фантазія і щиросердність».

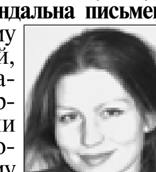
Дзвінка Матіяш, письменниця: «Було дуже багато різних сувенірів — іграшки, книжки, картини... Я швидше згадую людей, а не подарунки. Думаю, їх краще робити своїми руками — серветку вишити, шапку виплести, намалювати картину на картоні, змайструвати щось із сірників, бісеру... Нитки й бісер збирати цілий рік, картонну коробку взяти з магазину, фарби й олівці десь позичити».

Леся Вороніна, дитяча письменниця: «У мене був дуже романтичний хлопець, який вишив мені сорочку. Дуже смішний, неймовірно оригінальний подарунок. Зрештою, від хлопця нічого не залишилось, а сорочка є й досі, правда, я з неї трохи виросла... Думаю, можна подарувати якусь смішну ексклюзивну річ — наприклад, звірятко з бісеру з гарним теоретичним підґрунтям, чому саме це, а не інше».

Ірен Роздобудько, письменниця: «Коли я була студенткою, подарунків на Миколая не дарували. У Донецьку не було таких традицій. Я б порадила студентам робити подарунки власними руками. Заглянути до журналів, де є пропозиції зробити ексклюзивну прикрасу — намисто з бісеру тощо... Щось вишити, пошити. Це пам'ятається і зберігається довше, ніж стандартна річ, куплена в бутику».

Лада Лузіна, скандальна письменниця: «В основному пам'ятаю не людей, що дарували подарунки, а те, як бурхливо святкували Новий рік — у гуртожитку чи в іншому місті у друзів. Оскільки більшість була без грошей, подарунків одне одному ніхто не дарував. Досі пам'ятаю, як приїхала в Москву до потенційного нареченого і... одна зустріла ранок першого січня біля мавзолею на Красній площі. Близьким подругам можна дарувати те, що вічно рветься й чого вічно не вистачає — труси, мереживні колготи... В цей період красива білизна дуже актуальна, та не завжди доступна. Якось я подарувала подрузі ялинку — принесла до гуртожитка і сама прикрасила. Це був для неї найкращий подарунок. Головне — створити людині свято».

Аніта ГРАБСЬКА, студентка 2-го курсу факультету журналістики.

За святкування — за грати!

Мусульманам не забороняється зустрічати Новий рік, однак не рекомендується прикрашати ялинку і запрошувати Діда Мороза. Про це йдеться у новорічній заяві глави турецьких мусульман. Традиція зустрічати Новий рік визнана в усьому світі і є частиною світової культури, однак Різдво — то релігійне свято і не має нічого спільного з Новим роком. Мусульмани не повинні плутати ці два свята, і використання різдвяних символів на Новий рік свідчить «про релігійну і культурну деградацію». Традиція святкування Нового року з ялинкою поширена в Туреччині. Однак в деяких мусульманських країнах святкування Нового року не заохочується. А в Саудівській Аравії навіть карається арештом.

Володимир ЛИТВИН (народився 28 квітня):

— Найбільше запам'яталася зустріч 2007 року, коли вперше за багато років ми вдвох із дружиною відзначали Новий рік у Карпатах. Я немов переживав другу першу зустріч зі своєю дружиною. Ми згадували наше життя, говорили про наших діток, і вже не треба було дотримуватися правил, як у попередні роки, коли Новий рік зустрічали в офіційній атмосфері. Не хочу сказати, що тоді було погано, але для мене Новий рік — це сімейне свято.

У дитинстві мені не дарували подарунків. Життя в селянської родини було нелегким, і на свята ми, діти, просто відчували більше уваги батьків. А потім найкращими подарунками для мене були листівки, які писали і зараз пишуть мені діти, хоча вони вже стали дорослими. Але це ті слова, яких чекає кожен батько, котрий радіє і переживає за своїх дітей. Поки що не знайшов подарунки своїм рідним, із донькою радитимуся, що подарувати дружині, а з дружиною — що зможемо подарувати нашим дітям. Який подарунок хотів би для себе? Щоб донька була завжди усміхнена, а в сина щоб усе добре ладилось у навчанні.

ОВЕН

Головне цього року — не злякатися змін. Упевнено беріть на себе додаткову відповідальність, але водночас намагайтеся все-таки прораховувати варіанти, а не кидатися стрімголов у невизначеність. Вам випаде шанс змінити своє життя на краще. Скористайтеся ним. Остаточні результати змін будуть у грудні.

Кар'єра. Цей рік — вирішальний для кар'єри і роботи загалом. Ваша цілеспрямованість і працьовитість допоможуть отримати дуже хороші результати в досягненні поставленої мети.

Фінанси. Загальна фінансова ситуація значно поліпшиться за рахунок професійних успіхів.

Кохання, сім'я. У зв'язку з великим навантаженням на роботі ваше особисте життя відсунеться на другий план.

«Генеральний» штурм

24 травня Президент увільнив з посади Генерального прокурора Святослава Піскуна, який повернувся у це крісло після рішення суду. Виконувачем обов'язків генпрокурора глава держави призначив Віктора Шемчука. Щоправда, передачі справ не відбулося. Втрутився міністр внутрішніх справ Василь Цушко, який на чолі загону «Беркута» разом з народними депутатами від коаліції увірвався до приміщення головного наглядового органу країни і витіснив звідти працівників Управління державної охорони.

Політичне протистояння могло перерости в силове. І 27 травня Президент Віктор Ющенко, Голова Верховної Ради Олександр Мороз після тривалих переговорів домовилися, що дострокові вибори відбудуться 30 вересня. Того само дня з'явився третій указ глави держави про дочасні вибори народних депутатів.

травень 2007

...А після з'їзду — банкет

До гетьмана І. Самойловича й у дні його урядування святкування Новоріччя на Чернігівщині проводилося у вузькому колі старшини. За правління ж І. Мазепи в Батурині почали запроваджувати зустріч Нового року великим зібранням українських верхників, урядників.

У гетьманську столицю з'їжджалася старшина з усієї Гетьманщини на з'їзди. Спочатку полковники, сотники, заслужені військові, генеральні старшини кілька днів радилися, як провести наступний рік. Фактично вони обговорювали та укладали у такий спосіб річний бюджет автономії. У кінці 1689 р. І. Мазепа, наприклад, звернувся «до всіх старшин і менших військових і посполитих людей» із запитом, «яким би способом лучче й легше гроші до скарбу військового на уставичні військові потреби і на заплати охотницькому війську збирати: чи з поборів рокових? Чи з подачок шинкових?» Це питання та низку інших вони вирішували у Новоріччя. Так, зокрема, тоді ж «в Батурині на з'їзді старшини і полковників і всього посполства написано, щоб на хрестини, на свадьбу і на інші такі ж дійства вільно було викурить (виготовити. — **Авт.**) для своїх потреб вина без всякого запрещення і шинки медові винні й бражні вільно б усякому мати».

Після з'їзду вся старшина збиралася на великий банкет. Так починалися нові роки.

Особливо пишно відзначали Новоріччя за гетьмана Кирила Розумовського після його повернення в Україну в 1760 р. К. Розумовський у святкові дні скликав на урочисті прийоми, бали до 1000 гостей. За повідомленнями сучасників тих подій, на одному з них «пили за высочайшия здоровия, производилась пушечная пальба», «зажжено было белаго воска свеч до 3000, а также премногое количество налитых белым же воском ламп и шкаликов хрустальных». Запрошені гетьманські старшини, російські офіцери пригощались «великолепным ужином», а також «разными водками и наилучшими виноградными винами, кофием, чаем, аршатом и прочими напитками». Усе це дійство завершувалось пишними феєрверками.

...Своєрідно зустрічають 2008 рік нинішні чернігівці. У рамках акції «Чудо творить Миколай» за участю керівництва облдержадміністрації, начальників обласних управлінь, установ та організацій вже вручено подарунки 2772 дітям-інвалідам, сиротам, вихованцям інтернатів. Уперше цього року в Чернігові відбувся конкурс «Новорічні вогні—2008». Діти виготовляли іграшки, кращі з яких прикрасили головну ялинку обласного центру. Крім цієї цікавинки святкових днів, на чернігівців ще чекає конкурс караоке під назвою «Ти—зірка» та інші розважальні заходи.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На малюнку: феєрверк біля батуринського палацу.

Мал. Г.НАРБУТА.

Фронтові сто грам,

або Звідки в Милорадівці з'явилися вагони з чорноземом

Григорій Антонович Гаращенко зберігає в сімейному архіві вирізану з фронтової газети фотографію новорічної ялинки. Добре пам'ятає і те, як на підступах до Кривого Рогу зустрічав 1944-й рік.

— Ми проривалися до міста. Але німці відчайдушно оборонялися. Тож під Кривим Рогом ми протопталися дуже довго, аж до 22 лютого (за наказом Сталіна його мали визволити до 23 лютого, будь-якою ціною). Я тоді був виконуючим обов'язків начальника зв'язку мотострілецької дивізії. І 31 грудня ми з командиром дивізії Іваном Івановичем Фесіним їздили по полках. Повернулися вже глибокої ночі. Спати хотілося страшенно. Зайшов до хати, де розмістилися на нічліг зв'язківці і розвідники. Пам'ятаю, що це було в райцентрі Софіївка. Хлопці спали покотом на підлозі. І так щільно, що не можна було переступити... Я дуже змерз (у ті дня стояли сильні морози). І мене поклали на піч. Там лежали господар дому, господиня і донька, років дванадцяти. І я відразу відключився. Мабуть, минув якийсь час, коли я почув, що хтось кричить: «З Новим роком!» Це прийшов старшина... Розумієте, зараз кажуть, що на фронті горілки вистачало. Це було не так, але того дня, з нагоди Нового року, нам виділили по 100 грам...

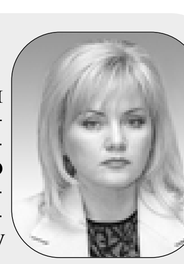
Люди прокинулися, повеселішали. Старшина всім кухоль підносить, дає шматочок хліба загризти. Поліз і до мене на піч. «Товаришу капітане, вип'єте?» А я кажу: «Не п'ю!», бо справді не пив. Він тоді до господаря. Той теж непитущий, але все-таки випив. За ним і господиня. А старшина мене вмовляє: «Хоч пригубте». І тільки я вирішив таки пригубити, ця дівчинка, яка бачила, що мати з батьком щось із кухля пили, як схопить її — та одним махом. Тільки крекнула. Вже як хлібом та салом заїла, то змогла сказати: «Це за Новий рік!»

Але ті дні мені запам'яталися з іншої причини. Я вже казав, що ми були на підступах до Кривого Рогу. Десь за кількадесят кілометрів до міста є вузлова станція Милорадівка. Там завжди стояло багато ешелонів: з Донбасу везли вугілля, з Кривого Рогу — залізну руду. І ось у ті дні там також стояло багато ешелонів, які німці охороняли як зіницю ока і будь-що намагалися проштовхнути до міста, щоб далі відправити до Німеччини. Ми ж намагалися їх перехопити, але не могли зрозуміти, що в тих ешелонах. І тому відправили на станцію розвідників. Повертаються вони і доповідають комдиву: «Товаришу генерале, у вагонах — земля!» — «Як земля?» — «Земля. Наша земля, чорнозем!»

Ви уявляєте? Не коштовності, не картини чи золото, а наша українська земля! А в нас командиром комендантського взводу в штабі був Льоня Шиловський. Йому щойно виповнилося 17 років. Сам він родом з Полтавщини, а до війни працював трактористом (бо тоді й учні працювали). Хлопець був геройський. За форсування Дніпра йому дали Героя Радянського Союзу і звання... сержанта. І ось коли він почув про ешелони: «Куди ж вони везуть нашу землю? Я її не віддам, відіб'ю свій чорнозем! Товаришу генерале, дозвольте мені з моїм взводом...» І він це зробив. Ешелони до Кривого Рогу не пробилися. Але Льоня там і загинув. Ось так. А потім ми дізналися: тільки на станції Милорадівка стояло вісім ешелонів. А скільки ж було вивезено: з Дніпропетровщини, з Вінниччини?.. Зараз на наших чорноземах у Німеччині вирощують пшеницю і збирають до 80 центнерів з гектара. А ми на своїй рідній землі — від сили 20.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Оксана БІЛОЗІР (народилася 30 травня):

— В нас у сім'ї не заведено вітати подарунками на Новий рік. Ми даруємо лише на святого Миколая. Мої хлопці — сини й чоловік — дарують мені гарну косметику і парфуми. Я дарую гарні краватки, портмоне. А зустрічаю Новий рік завжди в колі родини і друзів. Ми ніколи не сидимо дома. Це традиція — зустрічати Новий рік на горі. Чи то в Італії, чи у Франції, Швейцарії, Австрії, Словенії...

Цього року їдемо в Буковель. Ми ввечері піднімаємося на гору, розпалюємо вогнище і п'ємо шампанське. Уявляєте? Місячна ніч, зорі, тиша, пухнастий сніг... Так хочеться бути подовше в гармонії з цією красою! А вже після першої години ночі першого січня спускаємося вниз.

ТЕЛЕЦЬ

Буде дуже цікавий період із точки зору перспектив, що відкриваються. Появу нових можливостей ви відчуєте вже з самого початку року. Обов'язково відбудеться хоча б одна поїздка за кордон, але її позитивні результати закріпляться надовго. Не намагайтеся залишити все, як є, скористайтеся шансом кардинально змінити своє життя.

Кар'єра. Може відбутися зміна роботи на масштабнішу і перспективнішу, що дасть вам змогу реалізувати свої здібності й таланти. З'явиться можливість поїхати за кордон, щоб налагодити професійні контакти.

Фінанси. У міру підвищення вашого професійного статусу відповідно і збільшуються грошові надходження. У листопаді й грудні не вплутуйтеся в ризиковані фінансові заходи.

Кохання, сім'я. За кордоном або у навчальних аудиторіях ви зустрінете своє кохання, і ваше особисте життя може виявитися бурхливим і непередбачуваним.

Білі страви очищують та оздоровлюють

Місячний новий рік, або Сагаалган (білий місяць), — найпопулярніше свято в Бурятії. І справді, урочистості тривають цілий місяць. Увесь цей час відбуваються святкування із сімейними обрядами та богослужіннями в буддистських храмах-дацанах. Та для бурятів це не просто релігійне свято — передусім це народний символ збереження багатовікових традицій. Перед настанням Нового року вони роблять підношення богам і духам. А ще білий місяць — це час очищення, адже білий колір у монгольських народів символізує чистоту, чесність, добро і щастя. Тож до свят в оселях прибирають і готують новорічні страви, які традиційно мають білий колір — різні сири, кисляк, печиво на молоці, молочна горілка. Взагалі буряти надають молочним харчам такого значення, як християни — пісним, вважаючи, що вони очищують та оздоровлюють, а молоко вважається тут символом плодючості та особливим даром небес.

Новий рік починають святкувати на світанку, і першим вітають найстаршого в сім'ї. Раніше йому дарували блакитний шовковий шарфик, посуд з їжею, хустинки та солодощі. А от діти могли отримати в подарунок новонароджене ягня чи телятко. Нині ж малюкам дістаються солодощі та гроші, а от шарфик (хадаг) — символ добрих побажань — залишається традиційним подарунком для найповажнішого члена сім'ї. Потім старійшина кладе свої руки на голову наймолодшого представника роду, і вони разом виголошують побажання благ та удачі.

З НОВИМ РОКОМ!

Прощай, мандат

2 червня БЮТ і блок «Наша Україна» провели з'їзди, на яких було прийнято рішення про складання представниками цих політичних сил депутатських повноважень і «обнулення» списків, які були зареєстровані у Центральній виборчій комісії на виборах 2006 року. 168 народних обранців подали заяви про складання своїх повноважень.

5 червня третя сесія Верховної Ради п'ятого скликання завершила свою роботу. Почалася підготовка до проведення дочасних виборів.

червень 2007

Випити шампанського на Хортиці біля багаття

З огляду на барвисті гірлянди феєрверків, які після бою курантів декілька годин висять над Запоріжжям у новорічну ніч, це свято для городян найулюбленіше.

Ще 25 грудня в палаці культури «Орбіта» вже понад десять років у колі православних і мусульман відзначають католицьке Різдво. Ці самі люди зберуться тут і 7 січня, щоб знову разом зустріти найбільше християнське свято. Таку традицію започаткувала обласна державна адміністрація.

Народ теж на витівки багатий. У новорічну ніч тисячі городян вирушають на площу Фестивальну до головної міської ялинки. Таку силу народу не збирають навіть мітинги, що проводять найпопулярніші політики. Загалом, на площі панує дух братерства, незнайомі люди сходяться у великі гурти, лунає музика та злітають ракети.

До речі, міська ялинка виготовлена із синтетичних матеріалів. Має вигляд вона не гірший за справжню, зате зберегла життя 350 кримським соснам, які щоразу йшли на забивку каркаса.

Ще однією місцевою традицією стала зустріч Нового року на Хортиці біля багаття. Видовище неповторне, бо з трьох боків Хортицю та Дніпро освітлюють заграви феєрверків. Принаймні побачити таке можна лише в Запоріжжі.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Завізовані інтерв'ю радянських часів

■ **ЯК ЦЕ БУЛО**

Напередодні Нового року в кожній редакції довго й завзято ламають списи: яким бути святковому номеру. Спочатку затверджують відповідальних, потім розробляють концепцію, після чого підбирають виконавців. Напередодні 1990-го така творча група була створена й у нашій республіканській газеті, затверджена й тема номера — «Рік надій». Редакція звернулася до педагога, сільського трудівника, співачки, воєначальника, духовної особи, журналістки, володарки спеціального призу нашого видання на конкурсі краси та партійного працівника з двома банально традиційними запитаннями: яким ви вважаєте для себе рік минулий; які надії покладаєте на 1990-й; що потрібно для їхнього здійснення?

З приводу більшості кандидатур питань не було. От тільки партійний працівник... А що, як взяти інтерв'ю в нового партійного лідера республіки? Це додало б номеру зовсім іншого рівня. Але як про нього домовитися й хто буде його брати? «Я спробую переговорити про це з помічниками, — сказав якось не дуже впевнено головний редактор, — а що стосується інтерв'юера — питання вирішене, — і голос його став впевненіший. — Це автор ідеї!»

А треба сказати, що у вересні 1989 року в політичному житті України відбулася досить помітна подія: пішов у відставку Володимир Володимирович Щербицький, який майже 18 років беззмінно очолював партійну організацію республіки (читай — керував Українською РСР). Новий лідер Союзу Михайло Горбачов особисто прилетів до Києва на пленум ЦК Компартії України, на якому повинні були обрати спадкоємця В. В., як його величали багато хто з однопартійців.

Михайло Сергійович хотів би бачити на цьому посту свого протеже — вихідця з Полтави, колись харківського доцента Українського заочного політехнічного інституту, потім — завідувача відділу науки й навчальних закладів, секретаря Харківського обкому партії (1986 р.), секретаря ЦК Компартії України (1987 р.), першого секретаря Дніпропетровського обкому партії (1988 р.), другого секретаря ЦК Компартії України (вересень 1989 р.) Володимира Івашка.

Щоправда, багатьом учасникам того партійного пленуму більше подобалась інша кандидатура — Станіслава Гуренка. Але перемогла демократія, і того ж вересня того ж 1989 року Вадим Антонович Івашко очолив Україну.

Зізнаюся, до цього я ніколи не брав інтерв'ю ні в члена Політбюро ЦК КПРС, ні в лідера республіки, але страху не було ніякого. Редактор дотримав обіцянки й домовився з першим помічником: «Ось тобі його телефон, дзвони». Час інтерв'ю було призначено на ранок наступного дня. Рівно в означений час мене і нашого фотокора біля головного входу вже чекав референт. Без жодних формальностей ми ввійшли до будинку, піднялися на другий поверх і пройшли до просторого кабінету. Відрекомендувавшись, перейшли до справи.

І поки колега шукав потрібний ракурс, я поставив перше запитання. Співрозмовник піднявся назустріч мені, став, обіпершись то на стіл, то на кут стола, і почав захоплено розповідати. Говорив, як викладач, чіткими, недовгими фразами...

Наступного ранку я передав своєму головному редакторові розшифрований і підготовлений текст:

— Все, можна друкувати.

— А візувати? — здивовано перепитав головний.

— Вадим Антонович сказав, що, по-перше, все сказане є на плівці, а, по-друге, на його переконання, до нього мали направити кваліфікованого журналіста.

— Вадим Антонович, може, так і сказав, але от його перший помічник хоче почитати...

— То що, мені їхати на Печерськ?

— Ні, він зараз пришле майора фельдз'язку.

Наступного дня інтерв'ю повернулося до редакції. Сказати, що я його не впізнав — означає погрішити проти істини. Там було багато з того, що говорила мені перша особа України. Але це все здебільшого була не його мова. Хоча закінчення залишилося таким, як і було в першій редакції: «Нам сьогодні, як ніколи, необхідний пріоритет розуму, культури, виваженості, розважливості перед, вибачите за різкість, балаканиною, поспішними судженнями й безграмотними рецептами».

Погодьтеся, ці слова актуальні для нас і через вісімнадцять років. Що ж стосується ідеї новорічного інтерв'ю з першими особами, я її проексплуатував ще й через рік. Правда, замість Івашка, котрий поїхав до Москви, був уже інший голова Верховної Ради — Леонід Кравчук. Він, як і перший секретар КПУ Станіслав Гуренко, дав газеті інтерв'ю особисто, а от із зайнятим справами главою уряду Вітольдом Фокіним зустрітися не вдалося — довелося діяти через помічника. Може, тому його інтерв'ю чимсь нагадувало мені виправлений текст Вадима Антоновича Івашка...

Віктор НІКІПЄЛОВ.

Фото із архіву автора.

ЗІРКА РОКУ:

Бізнесмен

Рінат Ахметов — народний депутат (Партія регіонів), відомий донецький бізнесмен, промисловець, мільярдер, власник футбольного клубу «Шахтар» і телерадіокомпанії «Україна», співвласник «СКМ-холдингу». Народився в Донецьку в сім'ї шахтаря, татарин за національністю. Один із найбагатших людей України. Відповідно до щорічного рейтингу, який у березні цього року опублікував

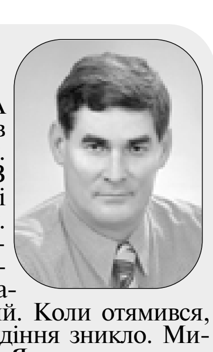
американський журнал «Форбс», його статки оцінюються в чотири мільярди доларів. Цьогоріч витратив на благодійність майже 80 мільйонів гривень. Крім того, входить до десятки найвпливовіших громадян країни. Ахметов любить: футбол, Донецьк, друзів дитинства; Новий рік, чорний колір, аналіз, стратегічний підхід, атаку, щирість, конкуренцію, мудрість, бачити плоди своєї діяльності. Ахметов не любить: говорити про політику та давати оцінки діям інших, руйнації, самореклами, коли діють напоказ.

Вийти з дому не дає червона смужка

У Китаї в останній день старого року, після того як закінчилося приготування святкових блюд і зроблено всі покупки в магазинах, вхідні двері будинку зачиняють і запечатують смужками червоного паперу (червоний — колір щастя), щоб щастя не покинуло його. Решту дня присвячують родині й будинку. Смужки червоного паперу знімають вранці, щоб щасливі знамення Нового року могли увійти в дім. Ті, хто потрапляє на зимові свята до Китаю, помічають, насамперед, Дерева світла — аналог нашої ялинки. Вони прикрашені по-східному яскравими й вишуканими ліхтариками, квітами, гірляндами. Ці само прикраси китайські християни використовують у святковому оздобленні своїх осель. Маленькі китайці в переддень свята вивішують на стіни панчохи, куди Дун Че Лао Рен (Дідусь Різдво) кладе подарунки.

Борис ПЕТРОВ (народився 23 червня):

— Найкращий подарунок я зробив собі сам. А точніше — подарувала доля. Я зустрічав 1980 рік в Терсколі, це Кабардино-Балкарія, біля Ельбрусу. Сніг, мороз, 40-метрові сосни, готель «Азау». В місячну новорічну ніч я вийшов покурити і побачив справжню Снігову Королеву. Вона піднімалася вгору в собачій упряжці. Це було фантастично, феєрично, казково, красиво і незабутньо. Я стояв зачарований. Коли отямився, побіг по хлопців. Але видіння зникло. Минуло багато років... Я подумки повертаюсь до цієї події і цілком переконаний: це була не випадковість, хоча, за здоровим глуздом, це нереально.

БЛИЗНЮКИ

Цей рік може стати поворотним і в особистому житті, і в кар'єрі. Уже в лютому ви інакше подивитеся на своє майбутнє і займетеся необхідними змінами. Намагайтеся планувати свої справи, в іншому разі доведеться зіткнутися з проблемами. Від того, який шлях розвитку ви оберете, залежатимуть подальші роки.

Кар'єра. Найперспективнішим є спільний бізнес із партнерами з інших міст або відкриття власної справи за кордоном. Уже в серпні ви дійдете висновку, що можете стати самостійним бізнесменом.

Фінанси. У фінансовому відношенні це сприятливий рік. Гроші надходитимуть регулярно, можлива допомога батьків або отримання спадщини.

Кохання, сім'я. Особисте життя наповниться несподіванками і сюрпризами. Раптові зустрічі й розлучення не дадуть нудьгувати, особливо в серпні.

Уся Європа в гості до нас

І хоча липень — пора відпусток, Україна зустрічала високих гостей. 7 липня у Києві відкрилося пленарне засідання шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі.

Три дні представники 56 країн, які входять до складу ОБСЄ, обговорювали проблеми, що найбільше непокоять жителів континенту. Україна стала другою після Російської Федерації країною на пострадянському просторі, яка удостоїлася такої честі — приймати засідання ПА ОБСЄ.

липень 2007

А під ялинку — двокімнатна квартира

Зустрічати Новий рік на головній площі Одеси — Думській — десять років тому запропонував міський голова Едуард Гурвіц. Вона невичерпним на вигадки одеситам припала до душі, і тепер навіть уявити важко, що можна зустріти Новий рік в іншому місці. У кожної новорічної ночі на Думській є щорічний сюрприз. Скажімо, нинішнього року — розіграш двокімнатної квартири для молодої сім'ї.

Подружжя до 35 років включно, що перебувають на державному обліку, можуть узяти участь у розіграші квартири. Вона буде розіграна опівночі 31 грудня винятково серед присутніх на Думській площі молодих сімей, що матимуть при собі запрошення і, звісно, паспорт. І такий конкурс — не традиційний одеський жарт.

Торік власниками двокімнатної квартири стали 50-річний Сергій Вдовин, його 28-річна дружина Інна та їхня дворічна донька.

Ну а ті диваки, яким новорічна товкотнеча на площі не до душі, можуть зустріти Новий рік на глибині 10 метрів — в катакомбах. Як очікують спелеологи, у новорічну ніч під землею опиняться до 500 любителів екстремального відпочинку.

А тим одеситам і гостям міста, хто зустрічатиме Новий рік на вулицях, дуже пощастить. По-перше, вони побачать святковий феєрверк, рівня якому в Одесі ще не було. По-друге, на Приморському бульварі, Катерининській і Театральній площах, на яких через суцільну ілюмінацію буде світло як удень, можна буде продегустувати (безплатно, звісно) знамените одеське шампанське. А розливатимуть його сто Дідів Морозів!

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

І в снігу, і на піску

Більшість українців обирають найтрадиційніший та напевно найдешевший варіант — зустріч Нового року вдома у сімейному колі. Щоправда, і тут є варіанти. Можна запросити до себе друзів, родичів, або навпаки, самому піти у гості. Однак справжні поціновувачі відпочинку чинять, як у старій приказці, й готуються до свят ще влітку (особливо це стосується гірськолижних курортів), адже напередодні Нового року купити тур майже неможливо. Про найулюбленіші курорти українців ми попросили розповісти туроператора з п'ятнадцятирічним стажем Вікторію ГРЕБИЛЬНУ, власницю туристичного клубу «Вікторія».

Єгипет

Країна пірамід, сфінксів і храмів фараонів, яка за чистотою й красою не зрівняється з жодною іншою. Незабутні враження залишить у пам'яті й дивовижний підводний світ Червоного моря. Найвідомішими курортами Єгипту вважаються Шарм-ель-Шейх і Хургада. Їхні найкращі готелі розташовані безпосередньо на березі моря. Крім того, до послуг туристів — безліч екскурсій.

Вартість путівки на двох — 1500 — 2500 доларів США за сім діб.

Об'єднані Арабські Емірати

Ця країна шокує своїм дизайном та високим рівнем життя. Чудовий клімат, чисте та тепле море, велика кількість екзотичних розваг надали Еміратам слави найкращого відпочинку на Аравійському півострові. Основним місцем перебування туристів є Дубаї та Шарджа. Саме тут розташовані найшикарніші готелі, чудові ресторани з національною та європейськими кухнями, найкращі пляжі, аквапарки, нічні клуби, дискотеки, торгові та виставкові центри тощо. Крім того, у Дубаях безліч суперсучасних торгових центрів, і він по праву вважається оазою надсучасної архітектури. Шарджа — найдавніший і найсуворіший емірат країни, де діють обмеження на продаж спиртного в усіх готелях. А ще тут безліч історичних місць.

Вартість путівки на двох — від 4500 доларів США за сім діб.

Польща

Тут розташований найпопулярніший гірськолижний курорт — Закопане, що за 400 км на південь від Варшави, — єдине польське місто біля північного підніжжя Татр. Щороку його відвідує близько 2 млн. туристів. Це один із старих центрів зимового спорту. На півдні країни, в Західних Карпатах, розташоване курортне містечко Криниця Гурська. Двісті років тому тут відкрили мінеральні джерела з цілющими властивостями.

Вартість путівки на одну особу — від 350 євро за шість діб.

Словаччина

У Словаччині розташовані кращі в Східній Європі лижні курорти. Популярністю у гірськолижників вони користуються через гарні умови відпочинку, розвинену інфраструктуру, чудові технічні характеристики курортів та помірні ціни. Підвісна канатна дорога на Скальнате плесо, лижний ареал з нічним катанням «Jumy», музей татранської флори, ботанічний сад, зимова ковзанка, ресторани люкс з міжнародною кухнею, словацькі колиби — усе це до послуг туристів. Славиться Словаччина й крижаними печерами та гейзерами.

Вартість путівки на одну особу — від 400 євро за сім діб.

Фінляндія

Фінська зима пропонує необмежені можливості для відпочинку і розваг, а завдяки теплій течії Гольфстрім зима тут несувора. Лижний сезон триває з жовтня до середини травня. До того ж кататися можна навіть уночі — траси в центрах лижного спорту освітлюються. В більшості лижних центрів організовано навчання для лижників-початківців і дається напрокат лижне спорядження. Ті, хто втомився від близин гірських схилів, мають можливість скупатися в аквапарку. Великий критий аквапарк з гірками, саунами, штучною бурхливою річкою розташований за тридцять кілометрів від Гельсінкі. Навпроти аквапарку — гірськолижні спуски. Тож можна провести весь день, лежачи в теплому джакузі і насолоджуючись через скляні стіни спогляданням лижників і дерев. Подолавши усього 800 кілометрів, можна реалізувати свою дитячу мрію або мрію своєї дитини — зустріти Новий рік або Різдво в гостях у Діда Мороза. Його будинок — в Лапландії. Тут можна покататися на оленях або собаках, відвідати арктичний музей. Незабутні враження залишаться й від північного сяйва.

Вартість путівки на одну особу — від 650 євро за сім діб.

Санкт-Петербург

Санкт-Петербург одне з найкрасивіших міст світу з величезною кількістю історичних пам'яток. Найвизначнішими місцями є, зокрема, Ермітаж, Юсупівський палац-музей, музей-заповідник «Петергоф», Петропавлівська фортеця. Колекція найбільшого історично-художнього музею Росії — Ермітажу — налічує майже три мільйони експонатів. Тут зібрані пам'ятки культури та мистецтва майже всіх часів і народів: античні скульптури, золото скіфів, картини Леонардо да Вінчі, Рубенса, Рембрандта, Веласкеса та Ван-Дейка, а також багато інших унікальних творів західноєвропейського мистецтва. Петергоф — перлина російського мистецтва, місто парків, палаців і фонтанів. Для того, щоб побіжно ознайомитися з унікальністю Петергофа і усіма його малими палацами-музеями, знадобиться принаймні один день.

Загалом до послуг туристів понад 120 музеїв і їхніх філіалів, а також понад 70 театрів. Відпочинок цей — недешевий.

Вартість путівки на одну особу — від 300 євро за п'ять діб.

Мальдіви

Мальдівськи острови — це прозорий синій океан, білосніжні пляжі, барвисті корали і дивовижне підводне життя. Відпочинок на островах, загублених в безкрайньому Індійському океані, дає дивовижне відчуття відгородженості від решти світу. Любителі справжньої самоти замість проживання в готелі можуть вирушити в тижневу подорож на круїзній яхті, кидаючи якір біля безлюдних островів. До речі, точну кількість островів, що входять в архіпелаг Мальдівський, визначити складно — цифра міняється після кожного сильного шторму. За приблизними підрахунками, їх близько 1200, але лише 200 з них — придатні для життя.

Вартість путівки на дві особи — від 9600 доларів США за десять діб.

Тури до Західної України

Один із них — історичний тур в Кременець (Тернопільська область). Протягом чотирьох днів з 30.12.07 по 2.01.08. можна відвідати Свято-Успенську Почаївську лавру, Святодухівський скитський чоловічий монастир, скупатися у джерелі святої Анни, а також пройтися «Стежками давнього Кременця» (відвідати пам'ятки архітектури національного значення та музей Ю. Словацького — видатного польського поета). Як альтернатива — Збаразький замок, аквапарк у Тернополі. А також зустріти Новий рік за старими українськими звичаями під акомпанемент місцевих колядок і обрядів. До речі, ці тури починають користуватися попитом у іноземців. Любителі ж гірськолижних курортів заздалегідь готуються до поїздки в Українські Карпати.

Вартість путівки на одну особу — від 1350 гривень за чотири доби.

Записала Олена ГОРБУНОВА.

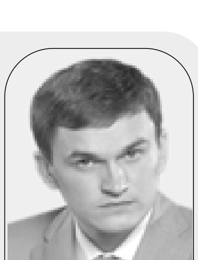
Усю нечисть затримують у старому році

В Іспанії в новорічну ніч за традицією жителі виходять на вулицю й ідуть на центральну площу. Там вони їдять виноград. У Мадриді — на Плаца Пуерто дель Соль (площу Сонячної Брами), у Барселоні — на Плаца Майор (Головну площу), у Севільї — на Плаца дель Еспана (Площу Іспанії). Мешканці іспанської столиці під бій годинника з'їдають дванадцять виноградних ягід. Кожна виноградина — за один із дванадцяти прийдешніх місяців. При цьому не можна брати великі ягоди з безліччю кісточок: є небезпека, що не встигнеш їх виплюнути. Але й зовсім без кісточок їсти не годиться: вважатимуть тюхтієм. Виноград їдять натщесерце, лише потім — вечеряють індичкою або бараниною.

У святкову ніч не подають улюблений суп іспанців із часнику: вважають, що запах часнику може налякати Новий рік і надовго забезпечить поганий настрій. Зате солодку халву-туррон наприкінці грудня готують скрізь, додаючи родзинки, горіхи, шоколад — адже все це є запорукою благополуччя в новому році.

Також, на Новий рік іспанці перегороджують вулиці парканами, ставлять капкани й пастки, неначе для полювання. Вважають, що саме в цей час вулицями гуляє нечиста сила і краще переловити її у старому році, щоб вона не перебралася в новий.

Валерій ПИСАРЕНКО (народився 8 липня):

— Новий рік — це сімейне свято, на галасливі вечірки не ходжу. Мені є що цікавого згадати з кожного новорічного свята. Але найцікавіші роки — дитячі. Нещодавно переглядав фотографії. Серед них побачив карточку з Нового року, де я зовсім маленький. Тоді пригадалося, як батьки подарували мені костюм зайчика. На той час святкове вбрання було стандартне: хлопці — зайчики, дівчата — сніжинки. Але серед зайчиків я був незвичайним. У мене було зогнуте вушко. І уваги до мене було найбільше, бо вплинуло на кількість зароблених шоколадок.

РАК

Успішність цього року залежатиме від того, наскільки благополучно складуться у вас стосунки в сім'ї і на роботі. Що більше своїх часу і сил ви присвятите близьким людям і партнерам у справі, то рік буде вдалий. Уникайте стосунків, які не відповідають вашим інтересам.

Кар'єра. У вашому оточенні з'явиться чимало компетентних і високопоставлених знайомих. Але, крім впливових друзів, можуть з'явитися такі само сильні вороги.

Фінанси. Особливо уважно треба поставитися до грошей. Необхідно визначити свій бюджет і жорстко його дотримуватися, оскільки будь-які невиправдані витрати можуть обернутися проблемами наприкінці року.

Кохання, сім'я. Цього року ви можете зустріти свого обранця або обраницю. Їх може бути двоє, тож найдраматичніші події з цього приводу розіграються наприкінці року, коли вас поставлять перед вибором.

З НОВИМ РОКОМ!

СУБОТА, 29 ГРУДНЯ 2007 ■ № 250 (4250)

І знову — указ

Спекотний серпень, який завжди був «мертвим сезоном» в політиці, став вельми гарячим. З дочасними виборами змирилися навіть соціалісти, які до останнього сподівалися, що їх не буде.

Тим більше, що до Конституційного Суду надійшло чергове подання з приводу відповідності Конституції третього указу глави держави про дочасні вибори. Однак 1 серпня глава держави ще одним указом підтвердив і дату виборів, і мету їх проведення.

серпень 2007

У Вінниці запалили вогонь Олімпіади-2008

Новорічно-спортивний карнавал уперше відбувся 28 грудня 2007 року на головній вулиці міста над Бугом, а міську ялинку відкрили лише після того, як усі 120 пар Дідів Морозів і Снігуроньок підтвердили свою справжність і отримали сертифікати відповідності...

Перед тим, як у Центральному парку культури і відпочинку Вінниці засяяла вогнями головна новорічна ялинка, на сусідній Театральній площі урочисто запалили вогонь Олімпіади-2008. Тим самим 28 грудня 2007 року о 17-й годині, коли спалахнув вогонь, вінничани першими стартували на шляху до олімпійського Пекіна. Два представники міста над Бугом — легкоатлетка Наталя Добринська та борець Василь Тисменецький — уже вибороли олімпійські ліцензії. Приблизно ще чотири спортсмени краю сподіваються взяти участь у найпрестижніших змаганнях, повідомили в обласному відділенні НОК України. Церемонії запалення вогню передувало «Вогняне шоу». Головною вулицею обласного центру пройшла колона спортсменів з міських ДЮСШ, очолювана титулованими майстрами вінницького спорту. А шлях їм освітлювали смолоскипи, які несли у руках юні й дорослі спортсмени. Далі до цієї колони приєдналися у карнавальних костюмах учасники художньої самодіяльності, і спортивна акція перетворилася на театралізовану під назвою «Новорічний карнавал-2008». З жартами й піснями її учасники разом з гостями свята попрямували до головної ялинки.

Перед тим, як засвітити красуню, перевірили на справжність усіх Дідів Морозів і Снігуроньок. Витримавши іспит, вони отримали своєрідні сертифікати і... благословили усіх на щасливу долю у наступаючому році.

З легкої руки Дідів Морозів і їхніх Снігуроньок небо над парком розквітло сотнями різнобарвних променів. У місті над Бугом уперше влаштували лазерне шоу «Зоряне світло». Як пояснили організатори, подібне уже бачили жителі Києва і Львова. Хоча для європейських міст лазерне шоу є звичним явищем у дні великих свят.

— Ці та низка інших заходів забезпечать дорослим і дітям святковий настрій, — переконана завідувачка відділу культури Вінницького міськвиконкому Ірина Френкель. — Так, дітки разом з батьками зможуть взяти участь у конкурсах на кращого сніговика. Парад сніговиків відбудеться 8 січня 2008 року на площі Василя Стуса. Звичайно, якщо трохи підсипле снігу. Для маленьких вінничан буде показано мюзикл «Снігова королева». Бажаючі зможуть стартувати у різдвяному марафоні, спортивних турнірах з хокею чи футболу... Не споглядати, а бути учасниками — такий лейтмотив більшості заходів Нового року. «Неспроста ж ми запалили Олімпійський вогонь, — каже пані Ірина. — Він має кликати до дії, до руху, до занять фізкультурою і спортом».

За загальними веселощами не забули у місті про тих, хто потребує матеріальної допомоги. З 29 грудня по 6 січня у Вінниці триватимуть благодійні акції в підтримку малозабезпечених. У цей час також пройдуть різдвяні ярмарки. Молодята тим часом поспішають стати на рушничок злагоди. Кажуть, одружуватися у високосний рік, яким стане 2008-й, погана прикмета. «Напередодні посту в місті був справжній весільний бум, — розповідає завідувачка міського відділу реєстрації актів цивільного стану Галина Левицька. — Незалежно, чи будень, чи вихідний, щодня реєстрували близько 50 пар. А перед Новим роком мають поєднати свої долі ще 40 подружніх пар вінничан». Нехай їм щастить! І нам також...

Віктор СКРИПНИК.

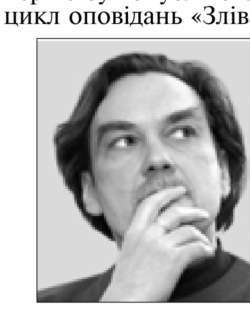
Вінницька область.

ЗІРКА РОКУ:

Письменник

Юрій Андрухович — культовий письменник, поет, прозаїк, есеїст, перекладач. Народився в Станіславі (нині Івано-Франківськ). З прозових творів Андруховича найперше був опублікований цикл оповідань «Зліва, де

серце» («Прапор», 1989). Поетичний дебют письменника відбувся в першій половині 80-х рр. і завершився виходом у світ збірки «Небо і площі» (1985). Андрухович автор збірок поезій «Середмістя» (1989), «Екзотичні птахи і рослини» (1991), «Пісні для Мертвого півня» (2004), романів: «Рекреації» (1992), «Московіада» (1993), «Перверзія» (1996), «Дванадцять обручів» (2003), книг есе: «Дезорієнтація на місцевості» (1999), «Диявол ховається в сирі» (2006). У 2007 р. вийшла книга «Таємниця».

Усі романи являють собою доволі відчутну жанрово-стилістичну суміш (сповідь, «чорний реалізм», трилер, готика, сатира). Твори Андруховича перекладено і видано у Польщі, Німеччині, Канаді, Угорщині, Фінляндії, Росії, Сербії, США (окремими книжками), Швеції, Австрії, Болгарії, Хорватії, Білорусії, Литві, Словаччині (окремими публікаціями). Серед низки літературних нагород — премія ім. Гердера (Фонд Альфреда Тепфера, Гамбург, Німеччина) за 2000 р.

Як зелену красуню «репресували» і «реабілітували»

■ ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ...

Хоч як дивно, але був час, коли радянська влада не визнавала такого новорічного атрибуту, як ялинка, вважаючи її «пережитком буржуазного минулого». Принаймні так тривало в період 1917—1935 років.

А ще, мабуть, дивніше, що пропозицію з відновлення традицій встановлення новорічної ялинки подала людина, чиє ім'я асоціюється із проведенням політичних репресій, організацією голодомору в Україні. Втім, це дійсно так — за новорічну ялинку «заступився» у 1935 році секретар ЦК КП(б) України Павло Постишев. 28 листопада газета «Правда» надрукувала його промовистий лист, у якому, зокрема, йдеться:

«У дореволюційний час буржуазія і чиновники завжди влаштовували на Новий рік своїм дітям ялинку. Діти робітників із заздрістю через вікно поглядали на ялинку, що виблискувала різнокольоровими вогнями, і на дітей багатіїв, які веселилися довкола неї. Чому в нас школи, дитячі будинки, ясла, дитячі клуби, палаци піонерів позбавляють цього чудового задоволення дітей трудящих Радянської країни? Якісь, не інакше як «ліві» загинальники, ославили цю дитячу розвагу як буржуазну затію.

Слід цьому неправильному осудженню ялинки, яка є чудовою розвагою для дітей, покласти край. У школах, дитячих будинках, палацах піонерів, дитячих клубах, в дитячих кіно і театрах — скрізь повинна бути дитяча ялинка! Не повинно бути жодного колгоспу, де правління разом з комсомольцями не влаштувало б напередодні Нового року ялинку для своїх хлоп'ят. Міськради, голови районних виконкомів, сільради, органи народної освіти повинні допомогти облаштувати радянську ялинку для дітей нашої великої соціалістичної батьківщини. Організації дитячої новорічної ялинки наші діти будуть тільки вдячні.

Я впевнений, що комсомольці візьмуть в цій справі найактивнішу участь і викоренять безглузду думку, що дитяча ялинка є буржуазним забобоном».

Із 1935 року новорічні ялинки, дійсно, знову увійшли в побут. І тепер аж не віриться, що їх — лісових красунь — пов'язували із політикою. Але так було...

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Пікнік на пляжі

В Австралії Різдво та Новий рік відзначають в розпал літа, коли температура повітря в затінку часом доходить до 45 градусів. Як відомо, це країна патріотів, і свята, навіть такі сімейні, з погляду європейця, як Різдво і Новий рік, перетворюються в австралійців на феєричну демонстрацію єдності нації. Австралійці обожнюють робити різдвяні подарунки та надсилати листівки, на яких часто зустрічаються традиційні європейські сюжети — засніжені ліси, села під зоряним небом, санчата, ялинки... Та є листівки, що відображають місцеві реалії, коли, приміром, візок із Різдвяним Батьком (Дідом Морозом) і Сніговою королевою везе кенгуру.

Приготування до свята починається на початку грудня, коли міста прикрашають новорічними декораціями. У багатьох будинках печуть різдвяні тортики та пудинги, а в торговельних центрах та магазинах міст та містечок дітей зустрічають Санти. Оскільки в цей час дуже тепло, квіти стали основною формою прикрас. Однак деякі люди мають і справжнє новорічне деревце із кульками та ліхтариками. Багато хто відвідує опівнічну службу, щоб, повернувшись додому, оглянути подарунки, які залишив Санта під різдвяним деревом. Малеча лягає спати, залишивши для Санти скляночку молока, а для його оленя — морквину.

До новорічного столу подають традиційні страви: індичку, шинку, свинину й овочі разом з різдвяним пудингом в соусі з бренді. Враховуючи пору року, багато людей вживають холодні страви чи дари морів, улаштовуючи пікніки на пляжах.

Анекдоти про Новий рік

Незадовго до Нового року бабусі привезли онука. Малюк з дороги втомився, і його поклали спати. Коли він прокинувся в поганому настрої і заскиглив, бабуся сказала:

— Якщо не вередуватимеш, Дід Мороз подарує тобі баштовий кран.

— Здорово! — зрадів хлопчик. — Тепер у мене їх буде два!

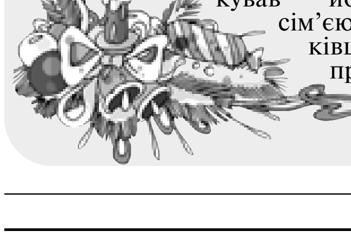
— Чому два? — здивувалася бабуся.

— А другий я знайшов у тебе під ліжком!

Володимир МОЙСИК (народився 18 серпня):

— Я не люблю Новий рік. Бо люблю рано лягати спати. Крім того, він припадає на піст, передує Різдву Христовому. Я — виходець із Західної України і майже ніколи не святкував його з сім'єю. У нас на Івано-Франківщині ялинку прикрашають не до Нового року, а до Різдва.

ЛЕВ

Характерна риса цього року — стабільність. Не відбудеться помітних зльотів, проте не буде й падінь. Постане необхідність у більшій самостійності і свободі дій. У вашому оточенні з'являться нові особи, характер стосунків з якими остаточно визначиться у вересні.

Кар'єра. Ваші професійні позиції помітно зміцняться, але для цього доведеться добре попрацювати. Настав час звільнитися від залежності й обрати власний шлях, розпочати самостійну справу, спираючись на свої таланти, можливості і знання.

Фінанси. Фінансове становище загалом стабілізується, і ви почуватиметеся досить упевнено.

Кохання, сім'я. Особисте життя щодо активності поступається професійному, але все-таки і в ньому можуть статися радикальні зміни. Вам доведеться вирішувати, з ким залишатися, а з ким попрощатися.

І сесія, і вибори

4 вересня в «урізаному» складі Верховна Рада п'ятого скликання зібралася на свою четверту сесію. Однак, попри всі намагання заблокувати вибори, вони невідворотно насувалися на політиків.

30 вересня уже пополудні стало відомо: вибори відбулися. Дані екзит-полів показували, що в парламент шостого скликання проходять п'ять політичних сил: Партія регіонів, БЮТ, «Наша Україна — Народна самооборона», комуністи і... Блок Литвина. На межі проходження до Верховної Ради балансували соціалісти. Дочасні вибори зафіксували також падіння явки виборців, зменшення кількості учасників виборчих перегонів. Політологи прогнозували створення і демократичної, і широкої коаліції.

вересень 2007

У лісі, під зорями

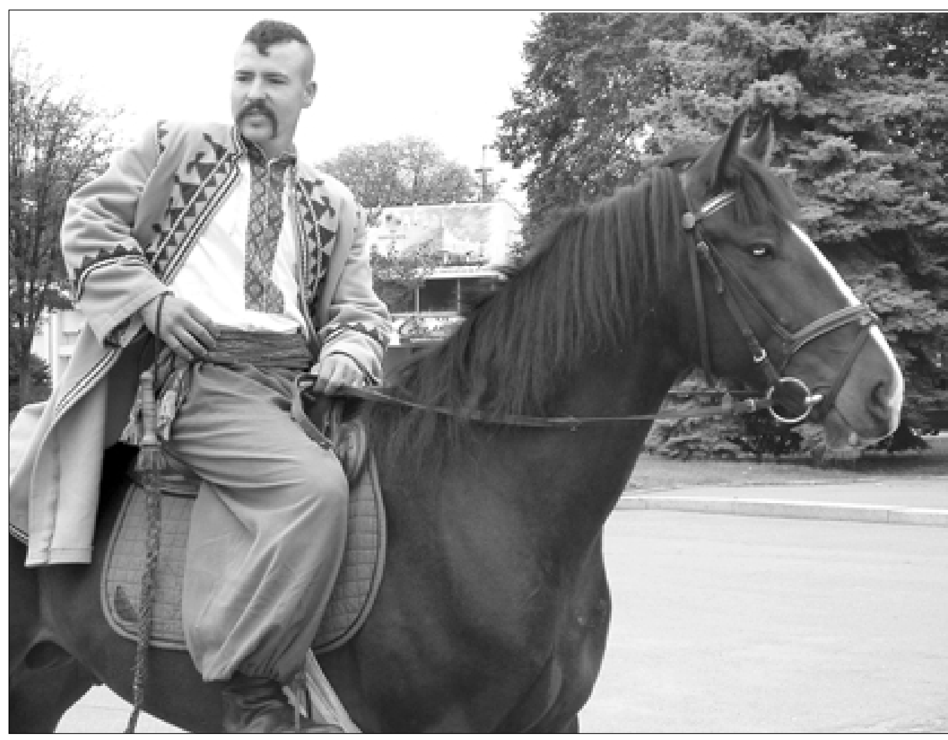
без спиртного радіють молоді жителі загубленого у байраках та урочищах хутора Буда Половецька, що на Чигиринщині

У своїх оселях вони ніколи не ставлять зрубаних ялинок чи сосонок. Навіть немає гілочок будь-яких хвойних дерев. Піднімати руку на живу природу, ламати віття — це, вважають мешканці хутора, насамперед моральний злочин.

Усі 22 молоді родини оселилися в Буді Половецькій порівняно недавно. Хто шість, хто два роки тому. Переїхали сюди з різних міст України, придбали занедбані селянські хати, котрі давно стояли пустками, і створили своє самодостатнє середовище. Часто їх називають екопоселянами. Вони не заперечують проти цього визначення: справді, живуть в гармонії з природою та із самими собою. Заробляють на прожиття з селянської праці. На власній землі вирощують екологічно чисті продукти. Займаються пасічництвом, народними ремеслами. Дехто з хуторян надає послуги туристам, котрі приїжджають до легендарного урочища Холодний Яр та пам'ятки природи, тисячолітнього дуба Максима Залізняка. Хати екопоселян стоять неподалік могутнього патріарха українських лісів.

— Ми нікому не нав'язуємо свого світосприйняття, — каже «старожил» і перший поселенець на хуторі 29-річний Сергій Письмак. — Ми з дружиною Оленою вибрали життя на хуторі, оточеному лісом, свідомо, після тривалих роздумів. І ніколи про це не пошкодували. Тут у нас народилися син Володимир і донька Лана. Ще у двох сім'ях наших сусідів, знайшлися дітки. Буда, котрій пророкували демографічне вмирання, — живе. Є тверда надія, що вона розквітне разом із нашими дітьми.

До речі, будянські школярики навчаються за індивідуальними планами. Найближча школа, в селі Мельники, розташована за 15 кілометрів. Коли зимою перемете снігами лісові дороги й улоговини, добратися до неї неможливо. Хуторяни мріють відкрити в поселенні свою школу, де діти навчалися б на лоні природи. Це реально. Адже серед нових будянських жителів є психолог, філолог, математик, викладач образотворчого мистецтва.

Поки що дружні родини Письмаків, Волошиних, Шишкіних, Заруб, Шлапаків та їх однодумців обладнали в переданому їм сільрадою приміщенні культурно-просвітницький центр. Є тут кімната для дозвілля дітей, гуртки ліплення з глини, плетіння з лози, живопису, є швейна майстерня. Одна з хуторян, Таня Шишкіна, — чудовий дизайнер, а її з чоловіком Вадимом донька Даша — талановита вишивальниця.

Ось тут, у затишному громадському будинку, облаштованому зі смаком і з любов'ю, зустрічають мої герої Новий рік. Наряджають гарними прикрасами високу струнку ялинку, яка росте поруч центру, влаштовують костюмерний бал. Кожна родина готує свій мистецький номер і «фірмову» страву. Вечірка відбувається без вживання алкогольних напоїв, але напрочуд весело і неповторно. Опівночі десь дзвенять келихи з шампанським, а тут, у лункій тиші Буди Половецької, під вічним небом таємничого Холодного Яру, романтики-прагматики зустрічають свій Новий Рік...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку автора: свято на хуторі Буда Половецька.

Доброчинність врятує світ

Народний депутат, бютівець Олександр Фельдман 2007 року виділив на доброчинні цілі — освіту, допомогу дітям, спорудження пам'ятників — 11 млн. грн. У результаті парламентарій посів четверте місце у всеукраїнському рейтингу меценатів і доброчинців щотижневого журналу «Новинар». А очолив рейтинг Віктор Пінчук, який на культуру й охорону здоров'я протягом 2007 року витратив 103,5 млн. грн. На другому місці — Рінат Ахметов (78,8 млн. грн.), на третьому — Сергій Тарута (30 млн. грн). Завершує п'ятірку лідерів Олена Франчук з її «АнтиСНІДом» (7,9 млн. грн.).

Далі в порядку убування йдуть: брати Клички, що витратили на розвиток спорту і боротьбу зі СНІДом 3 млн. грн., Петро Порошенко (1 млн.), Петро Писарчук (0,5 млн.), троє представників шоу-бізнесу — Наталя Могилевська (0,5 млн.), Ян Табачник (0,45 млн.) і Віра Брежнєва (0,198 млн.), Арсеній Яценюк (0,125 млн.), Любомир Буняк (0,100 млн.), художник Оксана Мась (0,075 млн.) і Олесь Довгий (0,050 млн. грн.).

Нагадаємо, що Міжнародний благодійний «Фонд Олександра Фельдмана» (ФАФ) став переможцем першого Національного конкурсу «Доброчинник року» в номінації «Благодійний фонд року». Фонд визнано найкращим серед 36 благодійних організацій України. Протягом десяти років роботи фонду на благодійні проекти було витрачено майже 50 млн. грн.

Сергій ТЕРЬОХІН (народився 29 вересня):

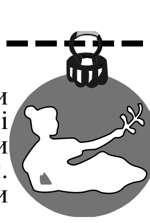

— У дитинстві я займався малюванням і мріяв різати по дереву. Але набір для випалювання на той час було важко дістати — треба було купувати в магазині для художників тільки за посвідченнями Спілки художників, а по-друге, він був дуже дорогий. А я виростав у родині з невисоким достатком. Одного року батько використав усю свою тринадцяту зарплату й подарував мені цей набір, із якого я потім, мабуть, років із п'ять не злазив. А тепер, коли виріс і став сам два рази батьком, про подарунки мріють уже мої діти. Даруємо подарунки дітям, як правило, на Миколая, а не на Новий рік.

Кожна зустріч Нового року пам'ятна. Коли були студентами, ходили і в лазню 31 грудня. А зараз не робимо з Нового року великої події, це сімейне свято і тому зустрічаємо, як правило, вдома, по ресторанах не швендяємо. Моя молодша донька, чотирирічна Даринка, вже другий тиждень працює над якимось малюнком для мене на Новий рік, бо як тільки заходжу до її кімнати, тікає з цим малюнком і ховається.

ДІВА

Життя стає вільнішим, обставини сприяють здійсненню ваших бажань і дають змогу більше часу приділяти собі, своїм примхам і задоволенням. У вас є можливість продемонструвати всі свої найкращі якості.

Кар'єра. У кар'єрі може статися щаслива випадковість, наприклад, зміна керівництва, внаслідок чого ваше становище значно поліпшиться. Або, за своїм бажанням, ви зміните роботу, у вас виникнуть нові перспективи самостійного розвитку.

Фінанси. Незважаючи на те, що прибутки цього року не зменшаться, надлишку грошей не буде, оскільки збільшаться витрати, особливо наприкінці року.

Кохання, сім'я. Ваші романтичні стосунки переживуть бурхливий період. Взаємини з деякими партнерами складуться непросто. Службовий роман створить додаткові проблеми.

Татусі виходять винести сміття, а повертаються з бородою

У Швеції на Новий рік розбивають об двері будинків старий посуд. Той, хто почує за своїми дверима дзенькіт, неодмінно запросить жартівників у будинок і почастує смачненьким. Що більше черепків на вході, то щасливіший буде Новий рік. Тут дарують одне одному саморобні свічки — у розпал зими на Полярному колі темніє рано, а світло символізує дружбу, гостинність, веселощі. У шведських будинках, де є діти, святкування Нового року починається з того, що татусі виходять виносити сміття, а повертаються в образі Юля Томтена (шведського Діда Мороза). Коли годинники б'ють північ, шведи кидають серпантин, грають на сопілках, а Юль Томтен дарує подарунки.

Фінський бенкет на Новий рік неодмінно складається із сливового киселю і рисової каші. Головний герой — Йолу Пуккі (тутешній Дід Мороз). Є таке повір'я, що раніше, крім подарунків, він приносив ще й різки, а візит свій починав зі слів: «Чи є в цьому будинку слухняні діти?». Сьогодні елемент виховання майже зник, і всі діти одержують новорічні подарунки.

Маленьким данцям дарують дерев'яну або плюшеву ялинку із тролем, що визирає з-під зелених гілок. Опівночі господиня подає на святковий стіл величезну миску солодкої рисової каші із секретом — під нею заховано горішок. Кому він дістанеться, тому в Новому році щаститиме.

А в Гренландії, мабуть, найнесподіваніші традиційні новорічні подарунки — вирізані з льоду фігурки моржів і білих ведмедів, які дарують одне одному ескімоси. Оскільки тут навіть улітку холодно, такі крижані подарунки досить довговічні.

Судова тяганина

жовтень 2007

15 жовтня Центральна виборча комісія підбила підсумки дочасних парламентських перегонів. Однак оприлюднення результатів не відбулося, бо рішення ЦВК було оскаржене у Вищому адміністративному суді. Майже десять днів країна очікувала на рішення ВАСу. Адже він міг прийняти рішення перерахувати бюлетені, віддані за ту чи ту політичну силу. Але 26 жовтня Вищий адміністративний суд відмовив позивачам і дозволив ЦВК оприлюднити результати, за підсумками яких у парламент пройшли Партія регіонів, БЮТ, «НУ—НС», комуністи і Блок Литвина.

На жаль, 13 жовтня сталася трагедія в Дніпропетровську: вибух газу в десятиповерхівці не тільки зруйнував будинок, а й забрав життя людей.

Королівські бетлегеми бажають вам щастя

Кожна людність багатонаціонального Закарпаття має свої різдвяно-новорічні традиції. Їх зберігають і примножують численні національно-культурні товариства. Для них теж головними атрибутами зимових свят є ялинка і вертеп.

— Уже не перший рік ми беремо участь у передноворічному міжнародному фестивалі самодіяльних колективів, що проходить у румунському місті Сігеті, — розповідає Юрій Опріш, очільник товариства закарпатських румунів імені Кожбука. — А повернувшись додому, разом з усіма одноплемінниками збираємося в тому чи іншому населеному пункті області, де компактно проживають закарпатські румуни, щоб привітати один одного з Новим роком. Цьогоріч таку зустріч проведемо під ялинкою біля Солотвинської селищної ради Тячівського району. Оскільки Новий рік — свято сімейне, його зустрічаємо в колі родини.

Аби не розгубити народні традиції, а, навпаки, примножувати їх, словаки Закарпаття перед Новим роком проводять своєрідний конкурс «Словацький бетлегем» (так на Словаччині та здебільшого й на Закарпатті називають групи колядників і щедрувальників). За словами голови культурно-освітньої організації «Матіца Словенська» Йосипа Гайніша, на нинішній зібралися десять колективів області та два — зі Словаччини.

Поляки Закарпаття розпочинають цикл різдвяно-новорічних свят обдаровуванням один одного проскурою. За словами голови обласного товариства польської культури Галини Вакарової, польська нацменшина на Закарпатті — одна з найменших. Тому зберігати народні традиції дещо складніше. Але, попри все, це вдається.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Найзворушливіші зимові святкові дійства — у вірменів Закарпаття. Оскільки для приготування національної святкової страви — пасуц долми, себто голубців, тих інгредієнтів, які є на праматірній землі, на Закарпатті нема, святковий стіл прикрашають такими само, як і корінні закарпатці.

— За нашою народною традицією, родина збирається у найстаршого її члена, — розповів Сергій Нікогосян, голова товариства вірменської культури Закарпаття «Арарат». — Найперше згадуємо тих, кого вже нема з-поміж нас і тих, хто далеко. Відтак бажаємо здоров'я, щастя й радості своїм сусідам. Оскільки мої одноплемінники розкидані по цілому світу, перший новорічний тост — за ту землю, на якій тепер живемо і яка стала нам рідною.

Найколоритніше відзначають Новоріччя закарпатські роми. «Королівські» бетлегеми, тобто колядники й щедрувальники, котрі живуть у селищі Королеві Виноградівського району, із скрипками, баянами, бубнами та іншим музинструментом йдуть від хати до хати, бажаючи щастя, радості, здоров'я всім своїм односельцям. Багатші роблять це за просто «дякую», для бідніших, особливо з інших регіонів області, коляди й щедрування — це засіб заробити. На цей раз без принизливого «дайте копійку».

...Напередодні свят зустрівся з ужгородським ромом Йовжієм, тридцятирічним батьком чотирьох дітей і власником коня та підводи. На запитання, як святкуватиме Новий рік, відповів: без настрою. Під кінець старого року в Ужгороді заборонено рух гужового транспорту, а кінь та підвода для Йовжія, заготівельника металобрухту, — не просто засоби для існування. Кінь для нього — то член родини...

У новорічної казки, на жаль, є й сумні фрагменти.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

ЗІРКА РОКУ:

Актор

Богдан Ступка — видатний актор сучасності. Народився у Львівській області. У 1999—2001 рр. — міністр культури і мистецтв України. З 2001 року — художній керівник Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка. Народний артист України,

народний артист СРСР, лауреат багатьох премій, зокрема Національної премії ім. Тараса Шевченка, Державної премії СРСР, лауреат Міжнародної премії ім. К. С. Станіславського (Росія). Зіграв понад 100 ролей у театрі (головні ролі в спектаклях «Король Лір», «Кар'єра Артуро Уї», «Тев'є Тевель», «Річард III») та близько 50 у кіно («Дорога в рай» (1997), «Вогнем і мечем», «Схід—Захід» (обидва — 1999), «Молитва за гетьмана Мазепу» (2002), «Водій для Віри», «Свої» (обидва — 2004), «Заєць над безоднею» (2006) та ін.). Мета життя — щоб українська культура була знана в усьому світі. Життєвий принцип — порядність, толерантність. Найприємніше у роботі — спілкування з різними людьми.

На ярмарках можна купити надії і мрії...

А от у Кореї всю новорічну ніч заведено проводити на ногах. Навіть є таке повір'я: «Якщо в ніч на Новий рік спати, то брови посивіють». За іншим звичаєм — дівчата стрибають вгору з дошки, покладеної на колоду. Котра вище стрибне, швидше заміж вийде. У деяких інших східноазіатських країнах (В'єтнамі, Камбоджі, Монголії) неодмінним аксесуаром Нового року є граблі, декоровані різноманітними дорогими прикрасами. Саме ними в новорічну ніч «загрібають щастя». Ще на Сході поширені різдвяні ярмарки, на яких можна придбати не тільки одяг, продукти, начиння, прикраси й подарунки, а навіть... мрії, надії й удачу. Вам можуть запропонувати даруму — дерев'яну (або з пап'є-маше) ляльку з буддійського пантеону, або хамамої — затуплені стріли з білим пір'ям, якими виганяють злих духів, і такара-буне — кораблики з рисом і сімома богами, які сидять на палубі. Це символізує благополуччя й удачу.

У Непалі Новий рік зустрічають зі сходом сонця. Уночі непальці запалюють величезні багаття і кидають у вогонь непотрібні речі. Наступного дня починається Свято фарб. Люди розмальовують собі обличчя, руки, груди незвичайним візерунком, а потім танцюють і співають на вулицях.

Анекдоти про Новий рік

Свято Нового року — це вечеря, яка закінчується сніданком...

* * *

— Чим відрізняється Санта Клаус від Діда Мороза?

— Санта Клаус завжди тверезий і з подарунками, а Дід Мороз завжди п'яний і з якоюсь дівкою.

* * *

Родина обдзвонює кілька фірм і замовляє Діда Мороза. Дзвінок у двері. Входить Дід Мороз. Раптом постріл — Дід Мороз падає. Слідом за ним заходить найманий убивця і питає:

— Діда Мороза замовляли?

Ольга ГЕРАСИМ'ЮК (народилася 21 жовтня):

— Не замовляю собі подарунки, бо люблю несподіванки, сюрпризи. Я збираю корів — не живих, звісно, бо нема де їх тримати, а магніти, статуетки. Вони такі милі й різноманітні. Де буваю по світові, купую корівок, і всі мені їх дарують, тож удома вже є справжня «ферма». І якщо мені на Новий рік принесуть іще якусь нову корівку, буду щаслива. Сама люблю дарувати кожному щось таке, що про нього знаю. Друзів намагаюся порадувати продовженням їхніх колекцій чи дізнаюся заздалегідь, чого б їм хотілося. Цього року дуже великі списки — кому фартушок, кому парфуми, кому якісь несподіванки.

Новий рік зазвичай відзначаємо у мами разом із сестрою в Пирятині на Полтавщині, мама зараз залишилася там сама, не хоче переїжджати до Києва. Однак мені хочеться зустрічати Новий рік то в сімейному колі, то в галасливій компанії. Якось, коли працювала в газеті «Республіка», ми зустрічали Новий рік в Ірини Погорєлової. Усю ніч грали на роялі й танцювали, сусіди грюкали в двері й просили зробити тихіше музику. Так бешкетували до ранку, потім сіла в метро й проспала свою зупинку майже на півміста, а коли приїхала додому й відчинила двері, ринула вода — я жила на першому поверсі, й сусіди залили мою квартиру. Вода була крижана, виливалася на поріг і замерзала бурульками. Але я була така втомлена, що одразу лягла спати, мої друзі кинулися щось із тим робити, але майстри в жеку святкували Новий рік і не хотіли приходити. Тоді один із моїх друзів, фотограф, сказав ремонтникам: якщо ви не прийдете, я приїду до вас із пістолетом. Пістолета в нього ніколи не було, але це подіяло, і вони приїхали. Коли я прокинулася, відрубували лід, а я ходила по квартирі в розкішній бальній сукні по коліно у воді, де плавали килим та всілякі речі.

ТЕРЕЗИ

Загалом цей рік обіцяє бути спокійнішим та врівноваженішим, аніж минулий. Ви вже багато чого досягли, а зараз треба тільки змінити свої позиції. Життя вимагає виявлення найкращих властивих вам якостей: тактовності, дипломатичності, щирості.

Кар'єра. У першій половині року можуть виникнути непорозуміння з начальством або з місцевою владою. Не намагайтеся уникнути проблем. Розв'язуйте їх у міру надходження, інакше вони все одно нагадають про себе наприкінці року, тільки подолати їх буде складніше.

Фінанси. Сприятливий рік у фінансовому відношенні. У моменти грошової кризи завжди знайдеться матеріальна підтримка в особі партнерів, батьків або вигідного кредиту.

Кохання, сім'я. Якщо ви перебуваєте на етапі пошуку коханої людини, то не розраховуйте цього року знайти постійну надійну прихильність. А якщо у вас уже є кохана людина, то вашим стосункам також потрібні зміни, що освіжать ваші почуття.

З НОВИМ РОКОМ!

СУБОТА, 29 ГРУДНЯ 2007 ■ № 250 (4250)

Парламент стартував

6 листопада розпочала працювати робоча група з підготовки першого засідання Верховної Ради шостого скликання. 21 листопада розпочала роботу перша сесія, а 29 листопада було оголошено про створення коаліції демократичних сил у складі Блоку Юлії Тимошенко і блоку «Наша Україна — Народна самооборона». До коаліції увійшло 227 народних депутатів, Іван Плющ (блок «НУ—НС») у фракції блоку залишився, але заяви про входження до об'єднання «помаранчевих сил» не написав.

Останній осінній місяць також приніс чергове горе. 18 листопада сталася трагедія на шахті імені Засядька. Від вибуху метану загинуло понад сто гірників.

листопад 2007

Після «ходи королів» — парений горох

Веселі свята з багатьма обрядами зустрічі Нового року на півострові стають приводом для вшанування традицій різних етносів. Активісти усіх тридцяти національно-культурних товариств, об'єднань і земляцтв у містах і селах краю наввипередки запрошують представників різних народів поласувати смачнючими стравами, приготовленими за стародавніми рецептами, приєднатися до древніх наспівів і танців.

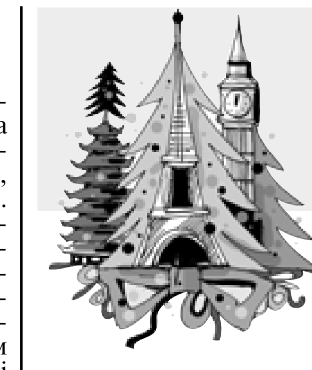
Заспів віншуванням входин у прийдешній рік й нині зробили євреї, які в центрі Сімферополя спорудили велетенський семисвічник-мінору, біля якої роздавали перехожим новорічні свічки та пропонували ласощі національної кухні. Древні, вже нечисленні, кримські караї-караїми частують друзів уже зранку своїми уславленими пиріжками. Адже за їх календарем — Улуг-гата сеневі (рахунок Великого батька) — доба стартує з появою першої зірки. Ще менш численні й таємничіші за походженням іудеї-кримчаки на Новий рік — Решошона — подають друзям фаршировану рибу, м'ясний бульйон, смажену курку чи гуску — кізірнаг, та тушковане м'ясо — тавете, різноманітні солодощі, пиріжки — кубете та пончики — локма.

Кримські татари Йил Геджесі (Новий рік) відзначають як родинне свято з колядками й головною стравою яні кобетесі — новорічним пирогом із м'ясом і рисом. У кримських корейців Новорічні свята супроводжуються шанобливими поклонами всім і кожному й тривають 15 днів, але найурочистішим вважається перший день Нового року (соль нар). Крім традиційної рисової каші, всіх пригощають тток-куком, що нагадує український суп з галушками, тільки рисовими. Місцеві литовці найбучніше відзначають Різдво — каледос; подають гостям урочисту вечерю із старовинних традиційних страв: кислого киселю, пареного гороху чи пшениці з медом, дрібних сухариків із солодким маковим молоком, грибів і оселедців. Улаштовують карнавальну «ходу королів», що зображують трьох волхвів, «ангелів», «чортів», «півнів», запалюють солому, «стріляють» нагайками тощо. Кримські німці й естонці яскраво святкують початок Нового року — день Сільвестра. Грають у карти і п'ють пиво, стріляють з рушниць, співають, роздають подарунки, кренделі, фігурне печиво всім, кого здибають.

Поляки особливо радісно святкують у ці дні святих Миколая, Андрія, Степана, Люції та Різдво, вони носять хлібні снопи-дзяди й календи-коляди, пригощають ласощами, супами. Врешті, сценарії, дійства і традиції всіх зимових свят кримських слов'ян — поляків, білорусів, росіян, болгар, чехів, словаків — дуже схожі на українські: зі свічками, обов'язковим посипанням сусідів, родичів і добрих людей житом-пшеницею та всякою пашницею, з кутею, співами, танцями. Багато спільного в цих свят із древніми традиціями кримських вірменів, угорців, азербайджанців, греків, італійців, казахів, киргизів, циган... Бо ж усі чекають від Нового року добра. Тож спільним для всіх є сокровенне для кожного українця: «Сійся, родися, радуйся Земле на щастя й здоров'я, на Новий рік, на довгий вік!».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Стережіться: з вікна можуть жбурнути холодильником!

У ПАР в Новорічну ніч з вікон летить увесь непотріб. У промисловій столиці цієї держави — Йоганнесбурзі —мешканці одного з кварталів традиційно відзначають Новий рік, викидаючи з вікон різні предмети — від пляшок до великогабаритних меблів. Поліція ПАР закриває квартал Гілброу для руху автотранспорту і звертається до мешканців району з проханням не викидати холодильники з вікон у новорічну ніч. За словами представника поліції, з огляду на згадану традицію цей квартал вважають найнебезпечнішим у місті.

Загалом у Південно-Африканській республіці Новий рік зустрічають великою кількістю фестивалів і карнавалів. Багато з них проходять у Кейптауні. Тут на Новий рік починається фестиваль, який триває два тижні. Він складається з пісень і танців, своєрідних «веселих стартів» і навіть включає в себе парад сексуальних меншин. А хто забажає зустріти Новий рік на природі, їдуть в Помаранчеву провінцію на кордоні з Лесото, де в містечку Растлер проходить альтернативний музичний фестиваль.

В очікуванні сьомого «шофера»

На самісінький Новий рік у сім'ї Віри та Леоніда Кучмічів із Зарічного має побачити світ десята дитина.

...Вони вже мали п'ятеро дітей, а все ще жили в однокімнатній квартирі. Хату таки звели. І хоч роботи біля неї ще вистачало — всередині ще лежали складені штабелями дошки на підлогу, та вони надумали на зиму перебиратися жити до хати. Того нещасливого дня мама пішла із сапкою на город, а батько, залишивши в хаті колиску із сплячим найменшим сином, порався в гаражі. Він, на біду, не помітив лиха відразу. Леонід зрозумів, що його хата горить, коли з вікон уже повалив густий дим. Кинувся насамперед рятувати дитя. І тільки прочинив двері, як назустріч йому ступив його синочок. Річне дитятко саме вибралося з колиски і подибало до дверей рятуватися.

Той, хто пережив подібне потрясіння, усвідомлює повною мірою, що в цьому житті головне, а що — другорядне. Та пожежа відкинула їх новосілля ще на два роки, бо в хаті згоріло дуже багато: і столярка, і підлога — там, де вона була, і дошки на підлогу, і верха мусили міняти. Але вони спокійно кажуть про той випадок: «Головне, що дитина залишилась жива».

У народженні діток у сім'ї Кучмічів спостерігається певна тенденція. Перші п'ятеро у них — сини. Потім народилося п'ятеро дочок, одна з яких, на жаль, померла немовлятком через вроджену ваду. А про 11-ту дитину, появи якої в сім'ї чекають на Новий рік, під час ультразвукової діагностики сказали, що це знову буде хлопчик.

Мама каже про свою першу хлопчачу п'ятірку так:

— Спочатку народилися шофери. Тільки встигай, мама, переживати за кожного.

Чому шофери? Та тому, що всі хлопці в сім'ї Кучмічів, тільки-но доростуть до того, щоб можна було дістати в автомобілі педалі, одразу сідають за кермо. За татом тягнуться. Леонід Володимирович — автослюсар, заробляє на хліб своїй сімейці, ремонтуючи автомобілі. Викупив старий гараж в одному з розвалених підприємств, і на тій базі тепер створює приватну справу, пов'язану з ремонтом і техобслуговуванням автомашин.

Дев'ятнадцятирічний Руслан — найстарший із дітей Кучмічів відділився від дому, але не від сімейної справи. Він уже два роки працює в Рівному на автошроті. Купив із друзями бус, міркує зареєструватися як приватний підприємець, щоб займатися вантажними перевезеннями.

Леонідові, другому синові, названому на честь батька, теж будь-яка робота біля техніки дається. Льоні 17 років, він закінчив торік одинадцятий клас, і тепер працює коло тата, рихтує автомобілі.

«Якби не Льоня, то наш трактор так і залишився б нескладений», — каже про свого сина-тезку батько, і голос його при цьому бринить непідробною гордістю. Свого часу Леонід Кучміч-старший купив не трактор, а купу металобрухту, як називали це придбання люди, які розуміються на техніці. То Леонід Кучміч-молодший перебрав те придбання власними руками і вдихнув у нього життя. Він тепер тим трактором у сезон гроші заробляє. От собі і на гітару, і на «Ямаху» заробив, бо в Льончика друга після техніки пристрасть — музика.

Одинадцятикласник Богдан теж уже має посвідчення водія, а дев'ятикласник Веніамін не має його тільки тому, що років йому замало. А їздити він уміє добре. Втім, і шестикласник Рувім також, наче за кермом народився. «То наш шофер», — каже про нього мама. От тільки кермо йому ще в руки не дають. Але Рувім, як немає старших поблизу, збереться до автомобіля, підсуне сидіння, щоб змогти дістати педалі, і рулює.

Оцієї чоловічої половини сім'ї вдома не застанеш.

— Наш тато — такий господар. Його ніколи в хаті нема. Все біля роботи. На таку сімейку треба попоробить, — пояснила Віра Іванівна. Ну а вдома біля мами залишилися порядкувати самі дівчатка. Вони ще маленькі, поміч від них мамі не така велика, бо тільки всьому вчаться.

Найстаршій із дівчаток, Богуславі, дев'ять років, вона третьокласниця. Найголовніше для неї заняття — то уроки. Тільки повернеться зі школи, відразу сідає за книжки. Каже, що буде вчителькою. А Ніна, яка вчиться в другому класі, не так до уроків, як до Льончикової гітари тягнеться. Їй дай поспівати. Шестирічна Жанна до школи ще не ходить, тільки букви вчить. Вона любить погратись у лікарню. Ну а найменша з дівчаток —чотирирічна Даринка копіює старших.

Мама взялася місити тісто на хліб, і дівчатка обліпили її з усіх боків — дивляться і вчаться.

Був понеділок. Тільки у п'ятницю Віра Іллівна хліб пекла — дев'ять буханок вийшло. А вже в понеділок довелося хліб купувати. Тож вона взялася замішувати новий. Двічі на тиждень доводиться їй коло хліба поратися. А ще ж у неділю спекла два торти. Вона щонеділі їх пече, то батько й каже: «У нас щонеділі свято».

Стало сутеніти. Тато прийшов до хати з гаража, і за ним веселою ватагою ввалились до хати всі «шофери». Батько має для них свої характеристики і будує щодо них свої плани. Русланів вибір тато схвалює. А про Льоню сказав, що «ніде він не дінеться — піде учитися. От гарна професія електрик. Хороший електрик — на ціну золота. Це робота для таких тямущих хлопців, як Льоня». Про найменшого, Рувіма, отого, котрий з вогню в один рік врятувався, тато каже: «Це наш завгосп». Бо ж коли старші троє біжать після уроків допомагати татові в гараж, то менший порається по господарству біля корови та свиней.

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.

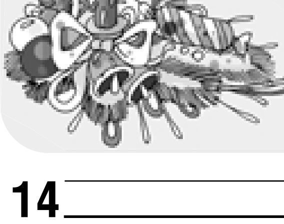
Рівненська область.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН (народився 13 листопада):

— Зустріч Нового року найбільше запам'яталась у... караульному приміщенні. Свято, якого не було. Навіть двічі — одного разу на чергуванні, коли навчався у військовому училищі, а потім коли був молодим лейтенантом. А ще один Новий рік зустрічав вахтовим офіцером на кораблі.

Найпам'ятнішим подарунком для мене в дитинстві були хокейні ковзани, які дуже хотілося мати. Зараз своїм дітям пообіцяв: молодшому купити ігрову приставку для комп'ютера, а старшій доньці — парфуми. А мені подарунок на цей Новий рік уже зробили — обрали Юлію Тимошенко прем'єром. І хоча це подарунок усій країні, я ним цілком задоволений.

СКОРПІОН

Життя буде яскравим і насиченим, усе в русі, наповнене пригодами і поїздками. Готуйтеся до змін і на роботі, і в особистому житті. Не намагайтеся залишити все як є. Зміни — це просування вперед.

Кар'єра. У професійній сфері у вас з'явиться більше можливостей застосувати свої таланти, особливо, якщо ви будете відкритими усьому новому і самі охоче ділитиметеся інформацією.

Фінанси. Загалом, фінансова картина року цілком благополучна, тільки в листопаді доведеться витратити велику суму грошей на налагодження сімейних стосунків.

Кохання, сім'я. Перша половина року буде сприятлива для любовних стосунків. З'явиться порозуміння з близькими родичами.

З НОВИМ РОКОМ!

Перші кроки

4 грудня народні депутати проголосували за Голову Верховної Ради. Ним став колишній міністр закордонних справ Арсеній Яценюк.

Перше голосування за кандидатуру нового прем'єра результату не дало — електронне табло висвітило цифру 225. І тільки після повторного голосування 18 грудня главою Кабінету Міністрів стала Юлія Тимошенко. Того ж дня народні обранці затвердили склад уряду.

Не вагався і Президент Віктор Ющенко. Новим секретарем Ради національної безпеки й оборони він призначив народного депутата, одного з лідерів Партії регіонів Раїсу Богатирьову.

грудень 2007

Прелюдія справжнього свята

Святкування Нового року і досі приживається на Прикарпатті, як завезена з чужих країв екзотична рослина. Бо раніше на цих теренах настання 1 січня не відзначали, і такого свята наші діди-прадіди не знали. Обходили маржину, гасили свічку, і лягали спати. Справжній Новий рік для тутешніх мешканців настає 14 січня. І нині старий Новий рік не здається.

Водночас і багатолітня праця радянської влади із запровадження нового свята наперекір давній традиції не пропала марно. Щоправда, того відтинку часу виявилося замало. На Прикарпатті в ці дні тихо, як у вусі. Лише в телевізорах свято буяє. І причина проста. Більшість прикарпатців — люди віруючі. А на календарі в цей час Пилипівка — передріздвяний піст! Правду кажучи, далеко не всі того посту дотримуються. Та голосно галакати на вулицях і крутити естрадні пісні мало хто наважується. Бо тільки музика десь тенькне, враз старші люди защитькують та нагадують про Бога, який усе бачить і чує.

У часи не надто віддалені Новий рік намагалися переодягти в шати Різдва. І дещо в цьому досягли. Та сама ялинка. Нині, за великим рахунком, вона витіснила передріздвяний дідух і відбуває в домівках два терміни — служить і світському Новому року, і Різдвяним святам. Колядки і щедрівки теж перелицьовували під нове свято. Ще й тепер у квартиру можуть подзвонити хлопчики та почати щедрувати: «Ой радуйся, земле, рік новий народився...». Тоді як у правдешній колядці співається: «Син Божий народився». Утім, традиції Різдва, штучно приписані до Нового року, легко відшарувалися від нього, тільки-но Україна стала незалежною. При світському Новому році залишилося власне його: шампанське, олів'є та ялинка, до яких останніми роками додалися феєрверки та петарди. А на вулицях ще можна зустріти Дідів Морозів, які розносять подарунки дітям багатих батьків.

Найживучішою прикметою Нового року залишилося твердження: як його зустрінеш, так і проведеш. Тому прикарпатці на всяк випадок прибирають у хаті, перебирають у шафі старі речі, щоб не входити в Новий рік з усіляким непотребом, причепуроюються та накривають на стіл. Відкоркувавши пляшку шампанського, окрім перегляду телепередач та обдзвонювання приятелів, у них одна розвага — «стометрівкою» пройтися до центральної ялинки, що цього року повернулася нарешті на своє старе місце — Вічевий майдан. Тут ближче до півночі розпочинається розважальна програма. Ліниві сидять біля телевізорів. Це теж, можна сказати, традиція.

Першого січня ще ніхто чимсь серйозним не переймається. А ось наступного дня вже починаються передріздвяні хвилювання. Газдині прикидають, що треба докупити для Святої вечері, витрясають з кишень дрібні гроші для майбутніх колядників, ще раз роблять повну ревізію домівок на рахунок чистоти. Діти вчать колядки і щедрівки та гадають, хто дасть більшу коляду. Тож виходить так, ніби Новий рік — то лише прелюдія до справжнього свята.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ЗІРКА РОКУ:

Спортсмен

Володимир Кличко — боксер, «доктор сталевий молот». Титули: інтерконтинентальний чемпіон за різними версіями, неодноразовий чемпіон світу. Дистанція атаки: 206 см. Із 52 боїв виграно 49 (44 — нокаутами). 16 листопада 1996 року в Гамбурзі (Німеччина) Володимир разом зі своїм братом Віталієм де-

бютували на професіональному ринзі. Улюблене свято — Новий рік. Захоплення: мистецтво, іноземні мови, музика, нові технології. Улюблене місце відпочинку: Київ, Труханів острів. Найбільше за все любить подорожувати. Найчастіше бачить пророчі сни.

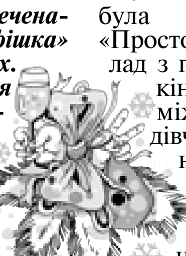
У цьому році в поєдинках за титул чемпіона світу за версіями IBF/IBO у важкій вазі переміг Леймона Брюстера та Рея Остіна технічними нокаутами.

Володимир Кличко: «Я захоплююсь людьми, в яких добрі, але сильні душі. Тими, у кого є мрії й бажання їх досягти».

Під крики: «Гірко!»

31 грудня — останній шанс підкласти коханим свиню

Новорічні хіти замість традиційного Мендельсона — наречений у костюмі Діда Мороза й наречена-Снігурка — нова «фішка» українських молодих. На 31 грудня весілля призначають або дуже закохані романтики, або великі оригінали. Лише торік поєднати святкування Нового року з весіллям вирішили 35 пар, причому 20 із них — одесити. Скільки новорічних молодят буде цього року, Мін'юст поки що не підрахувало. До того ж 31 грудня — понеділок. У РАГСах — не прийомний день.

Весілля під Новий рік — традиція порівняно недавня. Дотепер на це наважувалися небагато, адже у грудні — Різдвяний піст. Сьогодні молодих і це не бентежить. Співробітники РАГСів відзначають: такий вибір дати — не завжди прагнення зробити «подію номер один» чарівною і незабутньою. Хтось у такий спосіб намагається заощадити, а в когось наречена у «цікавому» стані.

У киянки Валентини була інша причина. «Просто побилася об заклад з подружкою, що до кінця року вийду заміж», — зізналася дівчина. Пропозиція не забарилася, з вибором дати теж не зволікали. «Хотілося чогось незвичайного, — продовжує Валя. — А з огляду на те, що Новий рік — свято особливе, домашнє, то й весілля вирішили зіграти 31 числа».

На жаль, романтика тривала недовго. Сімейне життя не заладилося, а медовий місяць узагалі почався... в лікарні. «Хотіли влаштувати собі романтичний вечір, запалили свічки, вогонь раптово перекинувся на шафу, і чоловік, не довго думаючи, вирішив рукою загасити», — згадує дівчина. На цьому пригоди не закінчилися. У машині «швидкої допомоги» молодята загубили паспорт з іще не висохлим штампом.

Відтоді Валя не зневірилася в символічних датах. Але за другого, поки ще цивільного, чоловіка в Новий рік заміж не піде.

Тим часом психологи стверджують: весілля під звуки маршу Мендельсона — мить щастя, помножена на два, і зважуються на неї лише епатажні люди, яких останнім часом стає дедалі більше. Аншлаги в палацах одружень 31 грудня це підтверджують. До того ж вбрання, яке вибирають собі молодята, шокує навіть бувалих співробітників РАГСів. Казкові персонажі, герої фільмів — усі поспішають під вінець. До таких оригіналів приєднуються й жертви форс-мажорних обставин. Приміром, люди, які повернулися в Україну на короткий термін і встигають одружитися лише в Новий рік.

Ще одна причина поєднати свої долі 31 числа винятково жіноча. Чоловік ніколи не забуде дату вашого весілля!

Наталя ОВДІЄНКО.

Список відмовок, щоб не женитися (виходити заміж) на найближчі роки. Забобонним не читати!!!

2008-й — високосний рік (женитися у високосний рік — погана прикмета).
2010-й — рік розлучення (хто одружиться цього року, той дуже скоро розлучиться).
2011-й — рік зрадника (якщо женитися цього року, дружина постійно вас зраджуватиме).
2013-й — чортова дюжина — нещасливий рік для шлюбу.
2014-й — рік чорної тещі (якщо женитеся цього року, теща задовбає).
2015-й — рік безгрошів'я (якщо женитеся цього року, грошей у родині не буде. Доведеться злидарювати).
2018-й — рік сварок і ворожості між подружжям (якщо женишся цього року, все життя будеш сваритися).
2019-й — рік свині (ті, хто женяться, страждатимуть від ожиріння).
2022-й — багатодітний рік (якщо женитеся цього року, дітей буде так багато, що у вас не вистачить на них ні грошей, ні уваги).
2026-й — рік трудоголіка (тих, хто женився цього року, не цікавитиме ніщо, крім роботи).
2029-й — рік Апфілтурія (якщо ваше ім'я не Апфілтурій, вам зовсім не рекомендується женитися в цей рік. Батьки ще можуть встигнути назвати своїх синів Апфілтуріями).
2031-й — рік зрадництва (якщо женитеся цього року, вас обов'язково зрадять).
2032-й — високосний рік (женитися у високосний рік — погана прикмета).
2033-й — рік космонавта (якщо женитеся цього року, нареченій-дружині доведеться довго розповідати дітям про те, що їхній тато — космонавт далекого плавання).
2038-й — рік черг до РАГСу (цього року нарешті можна буде женитися тим, кому не можна було це робити з 2004 року. Будуть величезні черги до РАГСів — тож ви все одно не встигнете. Виняток: якщо займете чергу вже цього року).

Бажаючи щастя, вас можуть полити водою

У В'єтнамі Новий рік зустрічають з настанням сутінків. Тут розводять багаття у парках, садах чи на вулицях, біля вогнища збирається кілька сімей. На жару готуються особливі ласощі з рису. Цієї ночі забуваються всі суперечки, прощаються всі образи. На новорічному столі має бути багато страв. Найпопулярніша — пиріг із клейкого рису, начинений м'ясом, горохом, цибулею з додаванням численних спецій. Цій страві, як зазначають знавці, понад дві тисячі років. Пиріг символізує щедрість і плодючість землі, дає можливість кожній хазяйці проявити вигадку і винахідливість.

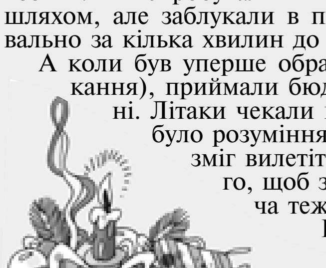
Оскільки в Бірмі Новий рік настає в найспекотніший період, його прихід відзначається фестивалем води. Видовище досить потішне: зустрічні люди поливають одне одного водою з різноманітного посуду. Але на це ніхто не ображається, адже ритуал — своєрідне побажання щастя в Новому році.

Нестор ШУФРИЧ (народився 29 грудня):

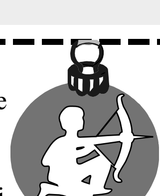
— Якось вирішили зустріти Новий рік з однокласниками в одного з друзів під Ужгородом, на селі, і ми з товаришем певний відрізок дороги йшли пішки, бо таксі відмовлялося нас підвозити. Ми спробували піти навпростець, як думали, коротким шляхом, але заблукали в полі. Проте встигли і прийшли буквально за кілька хвилин до Нового року.

А коли був уперше обраний до парламенту (третього скликання), приймали бюджет 1998 року 31 грудня о 18 годині. Літаки чекали нас, щоб розвезти по рідних містах, було розуміння пасажирів, але літак на Ужгород не зміг вилетіти через нельотну погоду, і замість того, щоб зустріти Новий рік із батьками, відзначав у Києві. Хоча теж дуже весело.

Подарунки підбираю за смаком кожного, вивчаю, хто на що чекає, і щоб, з одного боку, це був сюрприз, а з другого — така річ, яка радуватиме. Мені завжди найдорожчий подарунок від батьків, коханої людини і синів. А що вони дарують — уже другорядне.

СТРІЛЕЦЬ

Цього року на вас чекає хороше кар'єрне зростання і сприятлива фінансова ситуація. Але це буде можливе лише в тому разі, якщо ви не поспішатимете за журавлем у небі і не забуватимете уважніше дивитися собі під ноги, щоб не спіткнутися на шляху до мети.

Кар'єра. Успіхи у справах можливі тільки тоді, коли ви готові взяти на себе відповідальність за кожний свій крок, приділяючи увагу будь-яким дрібницям. Звичайно, доведеться попрацювати, але іншого шляху цього року немає.

Фінанси. Вдалий рік і у фінансовому відношенні. Кількість грошей збільшиться, зросте рівень матеріального достатку.

Кохання, сім'я. Значну увагу приділятимете професійним питанням, тож часу на сім'ю та друзів не вистачатиме.

СУБОТА, 29 ГРУДНЯ 2007 ■ № 250 (4250)

З НОВИМ РОКОМ!

Хіт-парад прогнозів від чергового

Ми живемо в державі, де прогнози, як правило, не збуваються. Інше діло — суверенна країна під назвою «Курінь». Тут кояться невірогідні до кумедності речі: з жарту та й правду сказано! Весною — про зиму (див. травень), влітку — про осінь (див. червень), восени — про вектор (див. жовтень)!

Отож робимо ще один, свій в дошку, оптимістично-гумористичний прогноз: наші перли ще не вмерли!

■ **ДОШКА ПОШАНИ—2007**

Січень

З богом під дахом!

Юлія Тимошенко:
— З тим брудом, що є в українській політиці, нашим політикам не те що їздити до святих місць, а жити в церквах потрібно.
Від чергового:
— Чи не натякаєте ви, що нашим політикам уже й жити ніде?! Та й якщо оселити їх під одним дахом з попами, то ті і в бога перестануть вірити!

Лютий

У живій вазі

Василь Кисельов, народний депутат, Партія регіонів:
— Хто більший бандит: той, хто шапку зняв з перехожого, чи хто вкрав 7 мільярдів?!
Від чергового:
— Хто більший, хто більший... Зважте їх — і дізнаєтесь!

Березень

Аби не простягнути ноги

Віктор Янукович:
— У людей уже настрій такий, як кажуть, що руки вже тягнуться до землі...
Від чергового:
— Може, через те, що люди здогадалися, що ця земля вже не їхня?..

Квітень

Це мені, це знов тобі…

Сюзанна Станік, суддя Конституційного Суду (про в. о. голови СБУ Валентина Наливайченка):
— Якщо це є, і він знає, де це є (маються на увазі, зокрема, квартири. — **Черг**.), то я з вами готова поділитися: половина буде вам, а половина мені.
Від чергового:
— Діліться швидше! Доки Азаров не ввів податок на нерухомість!

Травень

Ах, літо…

Ганна Герман, народний депутат, Партія регіонів (про Ю. Т., яка хоче вкрасти літо):
— Ми не маємо награбованих мільйонів. Ми повинні цілий рік тяжко працювати, а щоб тяжко працювати, нам треба влітку набратися сил, оздоровити своїх дітей. А вона хоче зіпсувати нам літо виборами.
Від чергового:
— Ходять чутки, що вона хоче вам зіпсувати не тільки літо, а й зиму!.. Вам доведеться знову на Різдво тяжко відпочивати в Парижі в ролі помічника колишнього прем'єра!..

Червень

Yesterday tomorrow

Борис Колесніков, народний депутат, Партія регіонів:
— Що стосується «роялів у кущах», то, думаю, до парламенту потрапить Луценко. Він зараз розкручений, як Маккартні після «Yesterday». Та він і є yesterday.
Від чергового:
— Ото кумедія буде, коли цей yesterday знову скаже вам з кущів: «Хенде хох!»

Липень

Людина за бортом

Юрій Артеменко, колишній нашоукраїнець:
— Я розчарувався в тому, що «Наша Україна» не захищає своїх — вона, на відміну від партій-конкурентів, своїх топить.

Від чергового:
— Цікаво, на яку глибину вас утопили в передвиборному списку?

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Серпень

Прозріння

Юрій Луценко:
— Янукович висміював ідею скасування депутатської недоторканності, як абсолютно популістську, буквально кілька тижнів тому. (...) Але ж, після спілкування з сибірськими шаманами і якоюсь нібито жінкою, що хотіла до нього доторкнутись, Янукович пройнявся цією ідеєю, усвідомив, що більшість людей її підтримує, і вирішив на цьому зіграти номер.
Від чергового:
— Кажуть навіть, що ближче до вересня він зіграє інший номер: надіне вишиванку, покаже всім чисті руки, які ніколи не крали, і проспіває: «Разом нам багато!»

Вересень

Про найгуманніших

Віктор Ющенко:
— Сьогодні бути чесним суддею — це великий ризик.
Від чергового:
— Тому на папках варто писати не просто «Справа», а «Ризикована справа». При цьому суддя має класти на неї праву руку і виголошувати клятву: «Гадом буду — не забуду...»

Жовтень

Вектор, однако

Іван Бокий, СПУ (пояснюючи втрати України без соціалістів у парламенті):
— Буде втрачено європейський вектор. Будемо жити, як чукчі....
Від чергового:
Картинка з майбутнього. З'їзд передових чукотських оленярів. У них питають, чому тут нема їхнього українського брата Бокого, який відповідає за європейський вектор. Вони відказують:
— Свинопас, однако!

Листопад

«Казли» і капуста

Микола Азаров, міністр фінансів:
— Ніхто з вас не написав і не сказав, що, виявляється, на капусту в жовтні на 20% знизилися ціни... Смішно? А мені здається, не дуже. Капуста в раціоні наших громадян займає дуже серйозну позицію.
Від чергового:
— Особливо після того, як ваш керманич обізвав їх «казлами».

Грудень

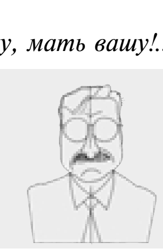
Дві сторони однієї медалі

Геннадій Москаль, блок «НУ—НС»:
— Однією медаллю, «За звільнення МНС», треба нагородити Нестора Шуфрича, а другою, «За звільнення МВС», — Василя Цушка. Ми хочемо, щоб усі, нарешті, зрозуміли абсурдність нагороджень, проведених Секретаріатом...
Від чергового:
— Ми так і не зрозуміли, за яку медаль ви ратуєте: «За звільнення Кабміну» чи «За звільнення Секретаріату»?!

Поза конкурсом

На правах реклами

Ірена Кільчицька, заступник міського голови Києва:
— Я не рекламую близьких мені людей! Це й так уже велика честь бути батьком моєї дитини!..
Від чергового:
— Кияни! Любіть Кільчицьку, мать вашу!..

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

цього дня

29 ГРУДНЯ

■ *1767. Народився Євфимій (Євгеній) Болховітінов, історик, археолог і письменник, митрополит Київський та Галицький.*

■ *1917. Декретами Раднаркому скасовано символіку царської Росії, стани, титули, нагороди, військові чини тощо.*

■ *1927. Під Харковом розпочала роботу Комуна імені Дзержинського для перевиховання малолітніх злочинців (під керівництвом Антона Макаренка).*

■ *1952. Помер драматург Іван Кочерга.*

■ *1965. У Києві споруджено пам'ятник композиторові Миколі Лисенку.*

■ *1972. Укладено міжнародну конвенцію про заборону скидання в море радіоактивних відходів.*

■ *1972. Українську РСР нагороджено орденом Дружби народів.*

■ *1995. У Дніпропетровську відкрито метрополітен.*

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4374

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-209

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

✉ *E-mail: mail@golos.com.ua* **— загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»